

Toelichting Bestemmingsplan

Klein Kantje 5 en Dintherseweg ong.
te Nistelrode



Gemeente: Bernheze

Opgesteld door: Van Dun Advies B.V.

Projectleider: M.G.J.W. Gerards
Auteur: J.C.P.M. van de Pas

Plangebied: Klein Kantje 5 en Dintherseweg ong. te Nistelrode

Projectnummer: 17082-004

Datum: 21-04-2020

Status: Ontwerp
IMRO-code: NL.IMRO.BPKleinkantjeacht5-ow01



Inhoudsopgave

1. INLEIDING.....	4
1.1 Aanleiding en doel	4
1.2 Ligging plangebied	4
1.3 Vigerend planologisch regime.....	4
1.4 Procedure	5
1.5 Leeswijzer.....	6
2. PLANBESCHRIJVING	7
2.1 Bestaande situatie	7
2.2 Beoogde situatie.....	8
3. BELEIDSKADER.....	10
3.1 Rijksbeleid	10
3.2 Provinciaal beleid.....	10
3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant.....	10
3.2.2 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant	12
3.3 Gemeentelijk beleid	16
3.3.1 Structuurvisie Bernheze	16
3.3.2 Woonvisie Bernheze 2016-2021	16
3.3.3 Bestemmingsplan	17
4. MILIEUHYGIËNISCHE EN PLANOLOGISCHE ASPECTEN.....	18
4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling.....	18
4.2 Waterhuishouding	19
4.2.1 Waterrelevant beleid.....	19
4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie	20
4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie	21
4.3 Natuur	24
4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)	24
4.3.2 Wet natuurbescherming	25
4.4 Landschappelijk inpassingsplan	27
4.5 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie.....	27
4.5.1 Cultuurhistorie en aardkunde	27
4.5.2 Archeologie	29
4.6 Bodemkwaliteit.....	30
4.7 Spuitzone.....	30
4.8 Bedrijven en milieuzonering	31
4.9 Geur.....	31
4.10 Geluid.....	32
4.11 Verkeer en parkeren	32
4.12 Luchtkwaliteit	33
4.12.1 Besluit NIBM	33
4.12.2 Woon- en leefklimaat.....	33
4.13 Externe veiligheid	34
4.13.1 Achtergrond	34
4.13.2 Toetsingskader.....	35
4.13.3 Verantwoording.....	36
4.13.4 Groepsrisicoverantwoording	37
4.13.5 Conclusie	38
4.14 Technische infrastructuur	38
4.15 Volksgezondheid.....	38
4.15.1 Onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden.....	38
4.15.2 Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid	39
5. JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	43
5.1 Juridische achtergrond.....	43
5.2 Toelichting verbeelding	43



5.3 Toelichting regels	43
6. UITVOERBAARHEID.....	45
6.1 Financiële uitvoerbaarheid.....	45
6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	45
6.2.1 Vooroverleg	45
6.2.2 Zienswijzen en beroep	45
7. BIJLAGEN.....	46



1. Inleiding

In dit hoofdstuk komen de aanleiding en het doel, ligging van het plangebied, het vigerend planologisch regime en de procedure aan bod. Tevens is een leeswijzer in dit hoofdstuk opgenomen.

1.1 Aanleiding en doel

Initiatiefnemer is woonachtig aan het Klein Kantje 5 te Nistelrode. Ter plaatse is een nieuwe woning met bijbehorend bijgebouw gelegen. Deze is al in gebruik als burgerwoning. Verder zijn er op het perceel nog een drietal voormalige agrarische bedrijfsgebouwen aanwezig. Gezien de verouderde staat waar twee van die gebouwen in verkeren is men voornemens over te gaan tot sanering. Hergebruik ten behoeve van een agrarische bedrijfsvoering is geen optie.

Sloop van de bebouwing gaat gepaard met een flinke kostenpost voor initiatiefnemer. Hierdoor dreigt leegstand wat ten koste gaat van de kwaliteit van het buitengebied. Initiatiefnemers zijn daarom op zoek gegaan naar alternatieve financieringsmogelijkheden, waarmee niet alleen de sloop van de bebouwing gefinancierd kan worden, maar tevens het buitengebied een kwaliteitsimpuls krijgt. De oplossing is gevonden in de ontwikkeling van twee ruimte-voor-ruimte kavels op het perceel ten zuiden van de voormalige agrarische bedrijfsbebouwing. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken wordt een partiële herziening van het bestemmingsplan in gang gezet.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Bernheze, ten zuiden van de kern Nistelrode. De nieuwe ruimte-voor-ruimte kavels zullen gecreëerd worden op het perceel ten zuiden van de voormalige agrarische bebouwing, aan de doodlopende uitloper van de Dintherseweg. Dit perceel is kadastraal bekend als 'Nistelrode I 704-705'. In onderstaande afbeelding zijn een luchtfoto van het plangebied en de omgeving van het plangebied opgenomen.



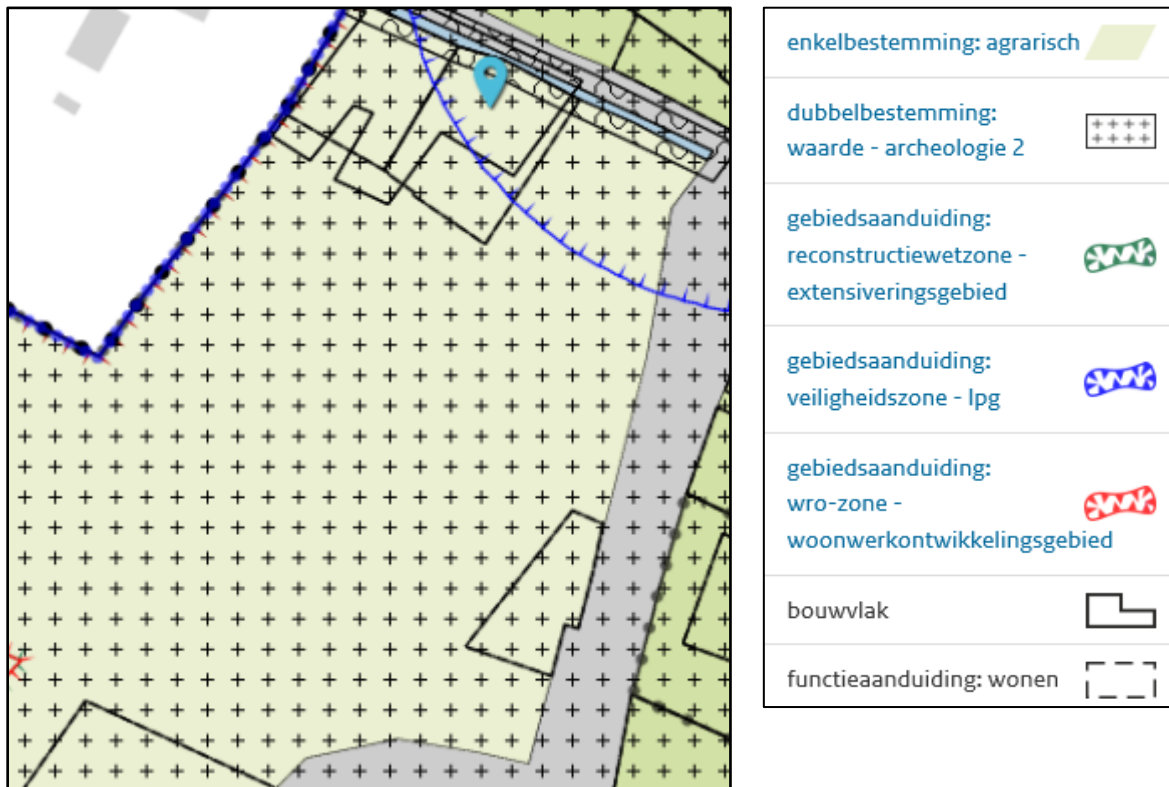
Afbeelding 1: Ligging en luchtfoto plangebied (bron: bing.com/kaarten)

1.3 Vigerend planologisch regime

Conform het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Bernheze', aldus vastgesteld op 10-09-2014, heeft het plangebied de volgende bestemmingen en aanduidingen toegekend gekregen:

- Enkelbestemming 'Agrarisch';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' (gedeeltelijk);

- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3' (gedeeltelijk);
- Bouwvlak (gedeeltelijk);
- Functieaanduiding 'Wonen' (gedeeltelijk);
- Gebiedsaanduiding 'reconstructiewetzone – extensiveringsgebied';
- Gebiedsaanduiding 'veiligheidszone – lpg' (gedeeltelijk);
- Gebiedsaanduiding 'wro-zone – woonwerkontwikkelingsgebied'.



Afbeelding 2: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied Bernheze'

Conform de regels van het vigerende bestemmingsplan is het niet rechtstreeks toegestaan om ter plaatse van het plangebied ruimte-voor-ruimte kavels te realiseren. Ook zijn hiertoe geen afwijkings- of wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Om deze reden is een herziening van het bestemmingsplan noodzakelijk.

1.4 Procedure

Voor het gewenste initiatief dient een partiële herziening van het bestemmingsplan te worden vastgesteld, conform artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Het bestemmingsplan doorloopt als volgt de procedure.

Allereerst wordt er een voorontwerpbestemmingsplan opgesteld waarin onderbouwd wordt dat het initiatief voldoet aan het gemeentelijk en provinciaal beleid en aan alle relevante milieu- en ruimtelijke orderingsaspecten. In deze fase wordt overleg gevoerd met de gebruikelijke overlegpartners zoals gemeente, provincie en waterschap. Eventuele opmerkingen worden verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan.

Blijkens artikel 3.8 Wro is op de voorbereiding van een bestemmingsplan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Dit houdt in dat het ontwerpbestemmingsplan tevens voor een periode van 6 weken voor een ieder ter inzage wordt gelegd. Tijdens deze periode van 6 weken kan eenieder zienswijzen kenbaar maken. Gedurende de inzagetermijn ligt het ontwerpbestemmingsplan (verbeelding, regels en toelichting, inclusief bijbehorende bijlagen) ter inzage.



Binnen 12 weken nadat het ontwerpbestemmingsplan ter inzage heeft gelegen, moet de gemeente beslissen over de vaststelling van het bestemmingsplan. Hierbij worden eventuele zienswijzen in acht genomen.

Nadat het bestemmingsplan is vastgesteld, wordt het opnieuw 6 weken ter inzage gelegd. Binnen deze 6 weken kunnen belanghebbenden die tijdig zienswijzen kenbaar hebben gemaakt bij het ontwerp of belanghebbenden die kunnen aantonen dat zij niet in de gelegenheid zijn geweest om tijdig zienswijzen kenbaar te maken, beroep indienen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als er geen beroep wordt ingesteld, dan is het bestemmingsplan daags na afloop van de beroepsperiode onherroepelijk.

1.5 Leeswijzer

In voorliggende toelichting is in het eerste hoofdstuk een inleiding op het initiatief gegeven, waarin de aanleiding, het doel, het vigerend planologische regime en de te doorlopen procedure is beschreven. Hierna is in het tweede hoofdstuk een beschrijving opgenomen van de bestaande en beoogde situatie. In hoofdstuk 3 van voorliggende toelichting/ruimtelijke onderbouwing wordt het van toepassing zijnde beleid uiteengezet, welke het Rijks, provinciaal en gemeentelijk beleid betreft. Hierna worden in hoofdstuk 4 de milieuhygiënische en planologische aspecten beschreven.

De juridische planbeschrijving is vervat in hoofdstuk 5 van voorliggende toelichting waarin een beschrijving van de juridische achtergrond van het bestemmingsplan, een toelichting op de verbeelding en een toelichting op de regels wordt gegeven. De financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het initiatief wordt verantwoord in het daaropvolgende hoofdstuk.



2. Planbeschrijving

In dit hoofdstuk worden de bestaande en beoogde situatie beschreven. Hierin komt naar voren welke veranderingen er plaats vinden binnen het plangebied.

2.1 Bestaande situatie

Het plangebied bestaat uit het voormalige agrarische bedrijf aan het Klein Kantje 5 te Nistelrode met de daarbij behorende gronden gelegen tussen het Klein Kantje, het Maxend en de Dintherseweg. Ter plaatse zijn een voormalige agrarische bedrijfswoning (240 m²) met bijbehorend bijgebouw (70 m²) gelegen, die in gebruik zijn als burgerwoning. De woning is recent volledig gerenoveerd. Verder zijn er op het perceel nog een drietal voormalige agrarische bedrijfsgebouwen aanwezig, te weten een voormalige varkensstal (circa 600 m²), een schuur (circa 160 m²) en een klein schuurtje (30 m²). Overige gronden dienen voor agrarisch grondgebruik.

Het plangebied is gelegen op een knooppunt van twee historische linten, namelijk het lint tussen Nistelrode en Dinther (Dintherseweg) en het lint tussen Nistelrode en Veghel (Maxend). Deze historische linten worden gekenmerkt door een meanderende vorm van de weg, geaccentueerd door robuuste boomsingels, boomlanen en houtwallen. Verdeeld over het lint is robuuste landelijke bebouwing aanwezig, dit onder andere in de vorm van (voormalige) agrarische erven. Aangezien het plangebied op een knooppunt van linten nabij de kern van Nistelrode is gelegen, is de bebouwingsdichtheid relatief hoog. De omgeving ten zuidoosten van het plangebied, daar waar het buitengebied begint, is aan te merken als een half open agrarisch landschap. Vanuit het verleden werd dit gekenmerkt door een typische smalle strokenverkaveling van weilanden met diverse hout- en boomsingels. Door de verschillende ruilverkavelingen die in het verleden hebben plaatsgevonden is dit echter grotendeels verdwenen. Een en ander is zichtbaar op onderstaande afbeeldingen.

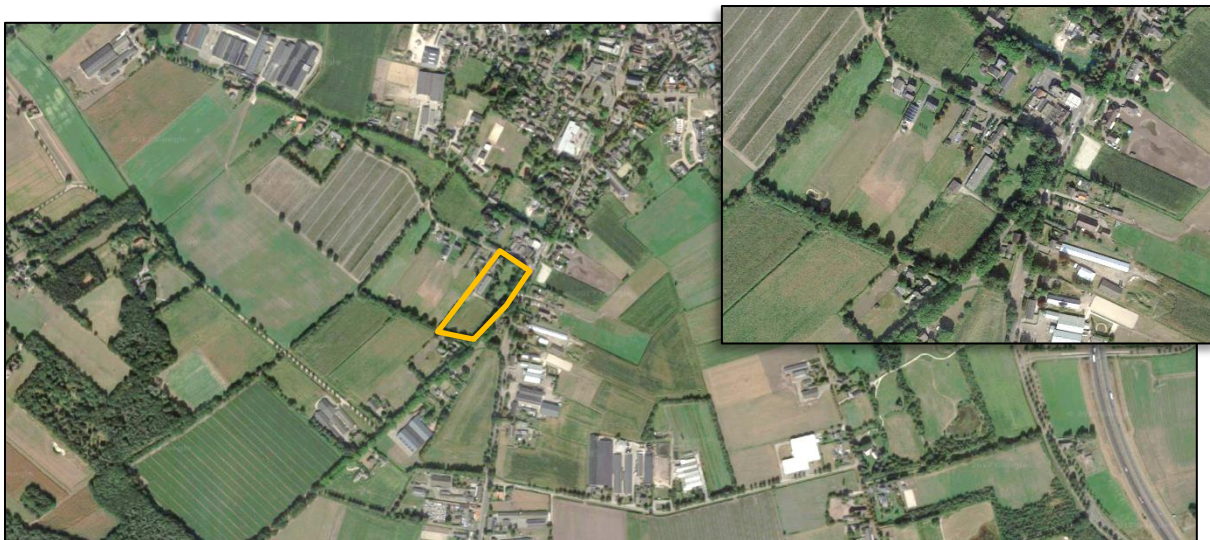
Als verder ingezoomd wordt op het plangebied zelf, is aan de oostzijde het historische knooppunt van linten gelegen, wat gekenmerkt wordt door de driehoekige brink. Brinken werden in het verleden veelal gebruikt als gemeenschappelijke ontmoetingsplaats voor omwonende boeren. Hier werd het vee gestald en/of de brink werd gebruikt als markt waar de handel gedreven werd. Hierdoor vormde zo'n brink een belangrijke buitenruimte voor de lokale gemeenschap. Een brink werd dan ook vaak omsloten door boerderijen en woningen. Ook de brink aangrenzend aan het plangebied wordt gedeeltelijk omlijst door (agrarische) bebouwing.

De oostzijde van het plangebied laat nog resten van de smalle strokenverkaveling van het agrarisch landschap zien. De perceelgrenzen zijn hier nog grotendeels beplant met houtsingels, die de verkaveling accentueren.



Afbeelding 3: Historische kaart omgeving plangebied (eind 19^e eeuw)





Afbeelding 4: Huidige luchtfoto omgeving plangebied

2.2 Beoogde situatie

Voorgenoemde kwaliteiten en kenmerken hebben de basis gevormd voor de volgende stedenbouwkundige randvoorwaarden voor het toevoegen van ruimte-voor-ruimte woningen ter plaatse:

- de ontwikkeling dient beperkt te blijven tot maximaal twee ruimte-voor-ruimte kavels;
- rekening houdend met reeks: open (weiland), gesloten (twee kavels), open (weiland)
- rekening houdend met handhaven bestaande schuur en pad naar deze schuur
- kavels circa 1000 m²
- de kavelbreedte dient ca. 25-30 meter te bedragen;
- de hoofdbebouwing dient minimaal 5 meter uit de voorste en zijdelingse perceelgrens te liggen;
- de nieuwe woningen dienen uitgevoerd te worden als één laag met kap;
- de maximale goot- en bouwhoogte bedraagt respectievelijk 4 en 9 meter;
- bijgebouwen dienen achter de voorgevel gesitueerd te worden;
- parkeren dient op eigen terrein te worden voorzien met minimaal twee parkeerplaatsen;
- de bestaande bomenstructuur bestaande uit monumentale eiken aan de Dintherseweg en de waardevolle bomenstructuur van platanen ten zuidwesten van het plangebied (op gemeenteground) dienen behouden te blijven;
- verder dient aangesloten te worden op de regels van ruimte-voor-ruimte.

Deze randvoorwaarden hebben geleid tot het stedenbouwkundig en landschappelijk ontwerp van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, zoals opgenomen in Afbeelding 5. Volledigheidshalve is het stedenbouwkundig en landschappelijk inpassingsplan tevens op schaal als Bijlage 1 opgenomen. Het landschappelijk inpassingsplan is verder uitgewerkt in 4.4.

In de beoogde situatie blijft de voormalige agrarische bedrijfswoning met bijbehorend bijgebouw in gebruik als burgerwoning. De voormalige varkensstal en het kleine schuurtje zullen worden gesaneerd. De schuur blijft behouden ten behoeve van het houden van enkele hobbydieren.

Aan de doodlopende uitloper van de Dintherseweg worden twee ruimte-voor-ruimte kavels gecreëerd van circa 1.190 m². Qua stedenbouwkundige inpassing en architectuur wordt aangesloten bij de kwaliteiten en kenmerken van de directe omgeving: robuuste, landelijke woningen die aan de oorspronkelijke brink en in lijn met het historische lint worden gesitueerd. Er wordt gebruik gemaakt van verspringende rooilijnen en verschillende nokrichtingen om de diversiteit van een natuurlijk gegroeid lint te benadrukken.



De bomenstructuren aan de randen van het plangebied blijven zoveel mogelijk behouden. In ieder geval de monumentale eiken en de waardevolle bomenlaan van platanen blijven behouden en worden zo mogelijk vrijgesteld om hun groeimogelijkheden te bevorderen. Dit betekent dat de (eveneens te behouden) singelbeplanting aan de zuidwestelijke grens van het gebied mogelijk wordt uitgedund waar deze de eiken of platanen beconcurrereert.

De overige perceelgrenzen van de ruimte-voor-ruimte kavels zullen worden voorzien van solitaire bomen en hagen van inheemse soorten om de historische strokenverkaveling terug te brengen en te versterken; dit zonder dat het zicht op het achterliggende weilanden verloren gaat. Ten zuidwesten van de bestaande woning zal op de perceelgrens eveneens een bomenstructuur van inheemse soorten worden aangeplant om ook hier de historische strokenverkaveling terug te brengen. Overige gronden binnen het plangebied zullen worden gebruikt als weiland voor de te houden hobbydieren.



Afbeelding 5: Stedenbouwkundig en landschappelijk inpassingsplan

3. Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het voor de ontwikkeling relevante ruimtelijke rijksbeleid, provinciaal en gemeentelijk beleid uiteengezet. Daarnaast wordt de beoogde ontwikkeling in dit hoofdstuk tevens aan dit beleid getoetst.

3.1 Rijksbeleid

Het ruimtelijke relevante rijksbeleid is vervat in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en de regels die hieraan zijn gekoppeld in het Barro.

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. Op 13 maart 2012 is de SVIR vastgesteld. In de SVIR schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 zou moeten uitzien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daarbij streeft het Rijk naar een aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid.

Daarnaast versterkt de SVIR het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. De verantwoordelijkheid om te sturen in de ruimtelijke ordening wordt door de SVIR nog meer bij de provincies en gemeenten gelegd. Zo laat het Rijk de verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal over aan provincies. Dit houdt in dat de betekenis van de nationale structuurvisie voor het bestemmingsplangebied zodoende zeer beperkt blijft.

De Barro vormt de juridische basis van het nationaal beleid rondom de ruimtelijke ordening. Het besluit bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken. In de Barro staan regels omschreven voor bijvoorbeeld grote rivieren en defensie.

De SVIR richt zich op een dusdanig schaalniveau en is als gevolg daarvan ook van een zeker (hoog) abstractieniveau, dat hieruit geen concrete beleidskaders voortkomen voor onderhavig bestemmingsplan. In de directe omgeving van het plangebied zijn op grond van het Barro geen aanduidingen aanwezig die van nationaal belang zijn.

Door decentralisatie van bevoegdheden wordt het relevante beleidskader derhalve gevormd door de provincie Noord-Brabant en de gemeente Bernheze.

3.2 Provinciaal beleid

Het geldende ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant is vervat in de Omgevingsvisie Noord-Brabant

3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant heeft op 14 december 2018 de omgevingsvisie Noord-Brabant vastgesteld. De omgevingsvisie vindt zijn legitimatie in de Omgevingswet. Vanzelfsprekend staan de achterliggende doelen van de Omgevingswet dan ook centraal in de positiebepaling van de Brabantse Omgevingsvisie. Onder het motto 'eenvoudig beter', doelt de Omgevingswet op meer inzichtelijkheid, en een grotere voorspelbaarheid en gebruiksgemak van het Omgevingsrecht. Ook beoogt de wet meer bestuurlijke afwegingsruimte en een meer samenhangende benadering van de fysieke leefomgeving in beleid, besluitvorming en regelgeving. Het doel van de omgevingsvisie is om de kwaliteit van de leefomgeving voor alle Brabanders te verbeteren.

In de visie is voor verschillende programma's de ambitie geformuleerd hoe de Brabantse leefomgeving er in 2050 uit moet zien. Daarbij zijn mobiliserende tussendoelen gesteld voor 2030 om het einddoel



te kunnen bereiken. De uitwerking in programma's is een opgave die de visie volgt en die in opeenvolgende bestuursperiodes de opdracht en ruimte geeft om dat met eigen accenten in te vullen.

De belangrijkste programma's die voor deze ontwikkeling een rol spelen zijn 'Omgevingskwaliteit' en 'Werken aan de slimme netwerkstad'. De Brabantse doelen voor 2050 in deze programma's zijn respectievelijk:

'Brabant heeft een goede leefomgevingskwaliteit doordat wij op alle aspecten beter presteren dan wettelijk als minimumniveau is bepaald. Brabant staat met zijn TOP-landschap van oude en nieuwe landschappen in de top 5 van Europa. De biodiversiteit binnen en buiten de natuurgebieden is op orde, de lucht- en waterkwaliteit voldoet en de bodem is vitaal.'

'Het stedelijk netwerk van Brabant functioneert als één samenhangend duurzaam en concurrerend netwerk van steden en dorpen als onderdeel van de Noordwest-Europese metropool. Brabant kenmerkt zich door een sterke sociale cohesie, een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar en multimodaal verkeers- en vervoersysteem en een uitstekende (digitale) infrastructuur.'

De tussendoelen voor 2030 in deze programma's zijn respectievelijk:

'Brabant heeft een aanvaardbare leefomgevingskwaliteit doordat wij voor alle aspecten voldoen aan de wettelijke normen. Natuurgebieden zijn ingericht, de afname van biodiversiteit is naar een positieve trend omgebogen, waardevolle cultuurhistorische landschappen zijn behouden en er is breed draagvlak voor de nieuwe energie- en klimaatadaptieve landschappen door de ontwerpende aanpak.'

'Brabantse partijen werken aan de transformatie van het bestaand bebouwd gebied van Brabant. Ondersteund door de digitale ontwikkelingen zijn er belangrijke stappen gezet in de richting van een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar en multimodaal verkeers- en vervoersysteem. Bewoners uit alle geledingen van de bevolking voelen zich verbonden met hun omgeving en met elkaar doordat zij meedenken en meedoen aan de veranderingen in hun omgeving.'

De basisopgave ten aanzien van omgevingskwaliteit is veelomvattend en gaat over milieuaspecten zoals een schone bodem, schoon water (ondergrond) en schone lucht. Maar ook om landschappelijke- en cultuurhistorische aantrekkelijkheid, een goede woon- en werkomgeving met een aantrekkelijk aanbod aan voorzieningen, stilte en een natuurrijke omgeving, waarin biodiversiteit en recreatie hand in hand gaan.

Als netwerkstad doet Brabant het goed. Om top kennis- en innovatieregio te blijven en deze positie te versterken is het nodig dat Brabant zich sterker inzet voor een toekomstbestendig woon-, leef- en vestigingsklimaat met een robuust mobiliteitssysteem. Binnen het netwerk zullen de verschillen toenemen. In en rond de grote steden is er een relatief hoge dynamiek: de economie en de bevolking van de stedelijke regio's groeit. Andere delen van Brabant, met name de grensregio's, krijgen te maken met krimp. De verschillen vragen om maatwerk: enerzijds zorgdragen voor de vitaliteit van krimpgebieden en de aanhaking hiervan op het centrale stedelijke netwerk en anderzijds het ondersteunen en versterken van het centrale stedelijke netwerk. Daarnaast is het van belang de laagdynamische gebieden die rust, ruimte, cultuurhistorie en natuur bieden te koesteren.

Om de doelen te bereiken wordt ingezet op een samenhangende ruimtelijke koers waarin stad, land en mobiliteit met elkaar worden verbonden. Uitbreiding van stedelijke functies is alleen wenselijk vanuit kwalitatieve overwegingen en bij een concrete marktvraag. De komende 10 jaar ligt er namelijk nog een forse woningbouwopgave, maar daarna loopt deze in omvang af. Dit betekent dat er de komende 10 jaar interessante kansen liggen om de kwaliteit van het stedelijk gebied op orde te brengen en de leegstand aan te pakken.

Een regeling die er specifiek op is gestoeld om de sanering van intensieve veehouderijen in het buitengebied te stimuleren en verdere versterking van het buitengebied te voorkomen betreft de ruimte-voor-ruimte regeling. Deze regeling houdt in dat er door de Ontwikkelingsmaatschappij ruimte-



voor-ruimte bouwtitels kunnen worden afgegeven voor de sanering van een intensieve veehouderij. Deze zogenaamde ruimte-voor-ruimte titels kunnen vervolgens worden ingezet in een bebouwingsconcentratie in het buitengebied. Op deze manier is een milieu- en ruimtelijke kwaliteitswinst verzekerd.

Het initiatief betreft de sanering van voormalige agrarische bedrijfsbebouwing en realisatie van twee ruimte-voor-ruimte woningen door koop van ruimte-voor-ruimte titels bij de Ontwikkelingsmaatschappij ruimte-voor-ruimte. Deze titels worden verkregen uit de sanering van intensieve veehouderijen elders. Dit betekent dat het initiatief een positieve bijdrage levert aan de omgevingskwaliteit. Bovendien wordt met de sanering van de voormalige agrarische bedrijfsbebouwing leegstand en ondermijning voorkomen. Er wordt met het initiatief dus een eerste stap gezet richting het einddoel van 2050. De ontwikkeling past derhalve binnen de Omgevingsvisie Noord-Brabant.

3.2.2 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim omgevingsverordening (Iov) betreft een samenvoeging van verschillende regelingen op provinciaal niveau met betrekking tot de fysieke leefomgeving. Dit betekent dat de regels betrekking hebben op milieu, natuur, ruimtelijke ordening, water, bodem en wegen. De Iov is daarbij een eerste stap op weg naar een definitieve omgevingsverordening, die op grond van de op handen zijnde Omgevingswet moet worden vastgesteld en die verplicht is voor provincies. De Iov is op 25 oktober 2019 door Provinciale Staten vastgesteld en is op 5 november 2019 in werking getreden.

De Iov is opgesteld vanuit een doelgroepenbenadering. Dit is ook het systeem dat de Omgevingswet, en de daaronder liggende wetgeving, hanteert. Dit betekent dat de regels in de Iov zijn gegroepeerd in hoofdstukken waarbij de doelgroep van de regel, de zogenaamde normadressaat, leidend is. Regels waar gemeenten bij vaststelling van een bestemmingsplan rekening mee moeten houden zijn opgenomen in hoofdstuk 3. Deze regels zijn in de vorm van instructieregels opgenomen waarbij de verschillende niveau's zijn opgedeeld in meerdere afdelingen.

Voor elke ruimtelijke ontwikkeling geldt dat toepassing moet worden gegeven aan de basisprincipes voor een evenwichtige toedeling van functies zoals deze zijn opgenomen in paragraaf 3.1.2. Voor het overige dient getoetst te worden aan de regels die van toepassing zijn op het werkingsgebied waar een plangebied in is gelegen. In dit geval is het plangebied gelegen binnen de werkingsgebieden 'Landelijk gebied', 'Gemengd landelijk gebied', 'Beperkingen veehouderij' en 'stalderingsgebied', zie Afbeelding 6.

Afdeling 3.6 bevat de voorwaarden voor een vitaal platteland, die onder andere van toepassing zijn op het gemengd landelijk gebied. In artikel 3.68, eerste lid, is vastgelegd dat alleen bestaande burgerwoningen en bedrijfswoningen zijn toegestaan. Hiervan kan worden afgeweken met ontwikkelingen die mogelijk worden gemaakt in het kader van rood voor groen, zoals ruimte-voor-ruimte woningen. De voorwaarden hiervoor zijn vervat in artikel 3.80. De afwijkende regels ten aanzien van beperkingen veehouderij zijn vervat in artikel 3.51. De aanvullende regels ten aanzien van stalderen zijn vervat in artikel 3.52.





Afbeelding 6: Uitsnede kaart Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

Hierna wordt achtereenvolgens aan de relevante artikelen van de Iov getoetst.

Basisprincipes voor een evenwichtige toedeling van functies (paragraaf 3.1.2)

Onder een evenwichtige toedeling van functies wordt verstaan dat invulling wordt gegeven aan een goede omgevingskwaliteit met een veilige, gezonde leefomgeving. Hiervoor moet rekening worden gehouden met:

- zorgvuldig ruimtegebruik;
- de waarden in een gebied door toepassing van de lagenbenadering;
- meerwaardecreatie.

Deze aspecten zijn in de Iov nader uitgewerkt in de artikel 3.6 t/m 3.8. Daarnaast geldt voor ontwikkelingen in het landelijk gebied ook dat er sprake moet zijn van kwaliteitsverbetering (zie artikel 3.9). Deze artikelen worden hieronder nader toegelicht.

Zorgvuldig ruimtegebruik (artikel 3.6)

Conform artikel 3.6 houdt zorgvuldig ruimtegebruik in dat in beginsel gebruik wordt gemaakt van een bestaand ruimtebeslag. Een bestaand ruimtebeslag is gelegen binnen het werkingsgebied 'Stedelijk gebied' of betreft een bestaand bouwperceel. Binnen een bouwperceel dienen alle gebouwen, bijbehorende bouwwerken en ander permanente voorzieningen te worden geconcentreerd. Wanneer er sprake is van een stedelijke ontwikkeling dient toepassing te worden gegeven aan artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening (ladder voor duurzame verstedelijking).

De provincie wil dat gemeenten bij ruimtelijke afwegingen m.b.t. woningbouw het principe van zorgvuldig ruimtegebruik toepassen. Dit heeft als doel de mogelijkheden in bestaand bebouwd gebied

zo goed mogelijk te benutten en nieuw ruimtebeslag zoveel mogelijk te voorkomen. Dit betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. Artikel 3.80 van de Iov maakt hierop echter een uitzondering voor ruimte-voor-ruimte woningen, indien voldaan wordt aan de in dit artikel genoemde voorwaarden.

De Ladder voor duurzame verstedelijking is wettelijk verankerd in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Toepassing van de ladder is verplicht voor opgaven, die nieuwe stedelijke ontwikkelingen, gebaseerd op een regionale behoefte, mogelijk moeten maken. Het initiatief betreft de realisatie van twee nieuwe woningen in het kader van de ruimte-voor-ruimte regeling, wat kan worden aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling. Uit vaste jurisprudentie blijkt dat het initiatief dusdanig kleinschalig van aard en omvang is dat deze niet gezien wordt als een stedelijke ontwikkeling in het kader van de Ladder. Toepassing van de Ladder is derhalve niet noodzakelijk.

Toepassing van de lagenbenadering (artikel 3.7)

De toepassing van de lagenbenadering omvat het effect van de ontwikkeling op verschillende lagen. Hierbij dient onderzocht te worden wat de effecten zijn op:

- de ondergrond
- de netwerklaag
- de bovenste laag

Met het effect op de ondergrond worden o.a. de aspecten bodem, grondwater en archeologische waarden bedoeld. De netwerklaag omvat aspecten zoals infrastructuur, natuurnetwerk, energienetwerk, waterwegen waaronder een goede, multimodale afwikkeling van het personen- en goederenvervoer. In de beschouwing van de bovenste laag dienen aspecten zoals cultuurhistorische en landschappelijke waarden, de omvang van de functie en de bebouwing, de effecten op bestaande en toekomstige functies, de effecten op volksgezondheid, veiligheid en milieu aan bod te komen.

Hierbij dient te worden gekeken naar het verleden, het heden en de toekomst. De beoogde ontwikkeling mag geen negatieve effecten hebben op de waarden in de omgeving en dient ook in de toekomst geen beperkingen op te leveren voor de omgeving.

De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde aspecten is uitgebreid uiteengezet in hoofdstuk 4 van deze toelichting.

Meerwaardecreatie (artikel 3.8)

Het aspect meerwaardecreatie omvat een evenwichtige benadering van de economische, ecologische en sociale aspecten die in een gebied en bij een ontwikkeling zijn betrokken. Het biedt de mogelijkheid om opgaven en ontwikkelingen te combineren, waardoor er meerwaarde ontstaat. Daarnaast ontstaat een bijdrage aan andere opgaven en belangen dan die rechtstreeks met de ontwikkeling gemoeid zijn.

De fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit zoals bedoeld in artikel 3.9 van de Iov kan deel uit maken van de meerwaardecreatie. Middels dit bestemmingsplan wordt meerwaarde gecreëerd door het initiatief te combineren met de sanering van voormalige agrarische bedrijfsbebouwing en de aanleg van zorgvuldig gekozen landschappelijke inpassing.

Kwaliteitsverbetering (artikel 3.9)

Een bestemmingsplan in het landelijk gebied dient gepaard te gaan met een fysieke verbetering van het landschap. Daarnaast dient te worden aangetoond hoe deze fysieke verbetering ook financieel, juridisch en feitelijk wordt verzekerd. Een verbetering zoals hierboven beschreven kan o.a. bestaan uit een landschappelijke inpassing, behoud of herstel van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing of terreinen, wegnemen van verharding of het slopen van bebouwing. Deze vormen van kwaliteitsverbetering dienen dan ook te worden geborgd in het bestemmingsplan.

Over de exacte invulling van de kwaliteitsverbetering zijn in het regionaal ruimtelijk overleg tussen gemeenten en provincie afspraken gemaakt. De gemeente Bernheze is hierin samen opgetrokken met



de gemeenten Oss, Schijndel en Mill en Sint Hubert, waarna de gemeenteraad op 14 maart 2013 de Beleidsregel landschappelijke kwaliteitsverbetering heeft vastgesteld.

Ontwikkelingen in het kader van ruimte-voor-ruimte waarvoor een titel wordt aangekocht worden gezien als ontwikkelingen waarvoor geen landschappelijke tegenprestatie geldt. Wel dienen de ruimte-voor-ruimte woningen te worden ingepast in het landschap en resulteert dit initiatief daarnaast in het saneren van 630 m² voormalige agrarische bedrijfsbebouwing.

De aanleg en instandhouding van de landschappelijke inpassing en de sloop van de overtollige agrarische bedrijfsbebouwing worden feitelijk en juridisch verzekerd middels de opname van een voorwaardelijke verplichting in de regels van het bestemmingsplan en daarnaast door het afsluiten van een anterieure overeenkomst tussen de gemeente en initiatiefnemer. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de beoogde ontwikkeling in overeenstemming is met artikel 3.9 van de Iov.

Ruimte-voor-ruimte (artikel 3.80)

In artikel 3.80 van de Io zijn de voorwaarden opgenomen voor realisatie van ruimte-voor-ruimte kavels in het landelijk gebied. Dit is toegestaan indien:

- a. *er sprake is van een aanzienlijke winst van de omgevingskwaliteit;*
Een aanzienlijke winst voor de omgevingskwaliteit kan worden bewerkstelligd door de sanering van een intensieve veehouderij of door de aankoop van een titel bij de Ontwikkelingsmaatschappij ruimte-voor-ruimte. In dit geval zal een aanzienlijke winst voor de omgevingskwaliteit worden bewerkstelligd door de koop van twee ruimte-voor-ruimte titels bij de Ontwikkelingsmaatschappij ruimte-voor-ruimte. Uiterlijk voor de vaststelling van het bestemmingsplan zal het bewijsstukdossier voor aankoop van de ruimte-voor-ruimte titels worden overlegd.
- b. *de ruimte-voor-ruimte kavel op een planologisch aanvaardbare locatie in een bebouwingsconcentratie ligt;*
Als naar de definitie van een bebouwingsconcentratie zoals opgenomen in de Vr wordt gekeken, is de locatie gelegen in een bebouwingsconcentratie. Er is namelijk sprake van een bebouwingscluster, een vlakvormige verzameling van bebouwing buiten bestaand stedelijk gebied. Dit vanwege de ligging nabij het historische knooppunt van linten, wat gekenmerkt wordt door de driehoekige brink. Hier is de bebouwingsdichtheid relatief hoog. De ligging van het plangebied in een bebouwingsconcentratie, met in de directe omgeving veel (burger)woningen en VAB-locaties, maken het een planologisch aanvaardbare locatie voor woningbouw.
- c. *een goede landschappelijke inpassing van de te bouwen woning is verzekerd;*
Zoals reeds uiteen is gezet zal het plangebied zorgvuldig landschappelijk worden ingepast door, naast behoud van bestaande bomenstructuren, perceelgrenzen aan te planten met solitaire bomen, bomenstructuren en hagen van inheemse soorten om de historische strokenverkaveling in de omgeving terug te brengen. Het volledige landschappelijke inpassingsplan is als Bijlage 1 aan deze toelichting toegevoegd.
- d. *er geen sprake is van (een aanzet voor) een stedelijke ontwikkeling behoudens in geval de locatie ligt binnen Verstedelijking afweegbaar.*
Door de toevoeging van twee woningen is geen sprake van (een aanzet voor) een stedelijke ontwikkeling.

Afwijkende regels beperkingen veehouderij (artikel 3.51)

De afwijkende regels voor gebieden die zijn aangewezen als 'Beperkingen veehouderij' stellen dat uitbreiding van, vestiging van en omschakeling naar een veehouderij is uitgesloten. Daar met het initiatief voormalige agrarische bedrijfsbebouwing wordt gesaneerd en er twee ruimte-voor-ruimte woningen mogelijk worden gemaakt, zijn de voorwaarden voor dit werkingsgebied niet van toepassing op het initiatief.



Aanvullende regels staldere (artikel 3.52)

In de Iov zijn in dit artikel regels opgenomen voor staldere. Staldere betekent dat er pas mag worden uitgebreid in m² dierenverblijf (bij bouw of gebruikswijziging) als elders 120% of 200% van de oppervlakte aan dierenverblijf wordt gesaneerd. Binnen het plangebied is geen sprake van een toename in oppervlakte van dierenverblijven voor hokdieren. Het initiatief betreft de sanering van voormalige agrarische bedrijfsbebouwing en realisatie van twee ruimte-voor-ruimte woningen. Deze aanvullende regels zijn derhalve niet van toepassing op het initiatief.

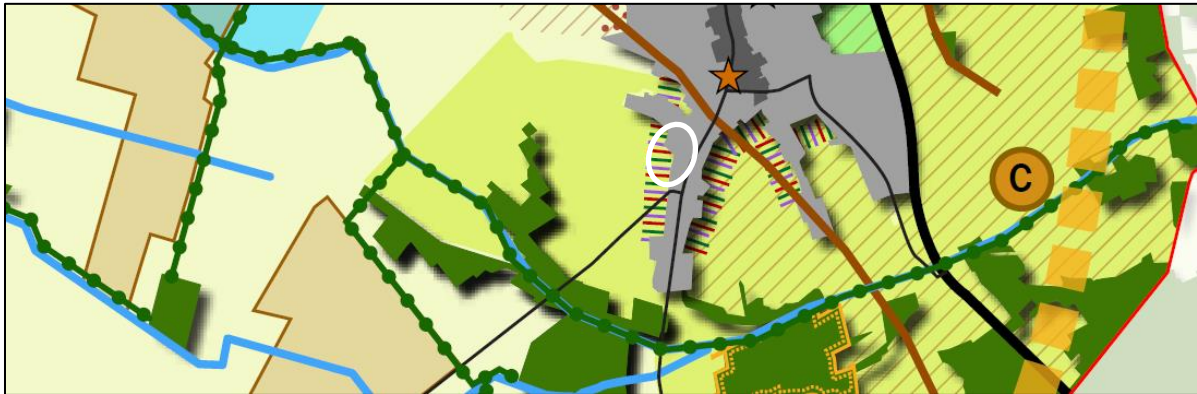
Gelet op bovenstaande voldoet de ontwikkeling aan de voorwaarden die zijn opgenomen in de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant.

3.3 Gemeentelijk beleid

Het gemeentelijk beleid is vervat in de gemeentelijke structuurvisie, woonvisie en het bestemmingsplan.

3.3.1 Structuurvisie Bernheze

In februari 2010 heeft de gemeente Bernheze de Structuurvisie Bernheze openbaar gemaakt, waarin in hoofdlijnen het ruimtelijke beleid van de gemeente staat gebundeld. Het Ruimtelijk Casco vormt hierin het ontwikkelingskader voor concrete plannen en projecten zoals het beoogde initiatief.



Afbeelding 7: Kaartbeeld Ruimtelijk Casco (witte cirkel = plangebied)

Conform de kaart van het Ruimtelijk Casco is het plangebied gelegen ter plaatse van het occupatiegebied 'dorpen' en ontwikkelingslocatie 'afronding dorpsrand'. De dorpen vervullen een belangrijke rol voor het accommoderen van de toekomstige ruimtevrage, waarbij herstructurerings- en intensiveringsprocessen in beginsel overall binnen dit woongebied mogelijk zijn. Wel dient aangesloten te worden op de kwaliteiten en mogelijkheden van de omgeving van het gebied. Ter plaatse van de afronding dorpsrand geldt ook dat er ruimte is voor het afronden en verdichten van de dorpsrand door bijvoorbeeld woningbouw. Ook hierbij dienen de kwaliteiten en kenmerken van de omgeving behouden te blijven en daar waar mogelijk te worden versterkt. Met name aan deze dorpsranden is de verwevenheid met het omliggende landschap belangrijk.

Het initiatief betreft een kleinschalige woningbouwontwikkeling welke bijdraagt aan het behoud en versterking van de afronding van de dorpsrand. Middels een zorgvuldige landschappelijke inpassing wordt de verwevenheid met het omliggende landschap versterkt. Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief aansluit bij de structuurvisie van de gemeente Bernheze.

3.3.2 Woonvisie Bernheze 2016-2021

De woonvisie 2016-2021 kent een gespecificeerd woningbouwprogramma. Inmiddels is een groot deel van het benodigde programma benut. Nieuwe initiatieven moeten passen binnen de restructuurte die tot en met 2021 nog beschikbaar is. Begin 2019 is het woningbouwprogramma herijkt. Daarop heeft het college besloten de koers voor het woningbouwprogramma op onderdelen bij te stellen. Voor de categorie vrijstaande woningen is de beschikbare ruimte in beginsel volledig benut en is er geen

noodzaak meer tot het grootschalig toevoegen in deze categorie. De limiet is vervolgens op maximaal één vrijstaande woning per initiatief gesteld. Dit initiatief dateert echter nog van voor 2019 en valt daarmee onder het overgangsrecht van het woningbouwkader. Twee woningen zijn daardoor in dit specifieke geval alsnog toelaatbaar.

3.3.3 Bestemmingsplan

Zoals reeds in de inleiding van voorliggende toelichting is beschreven is het vigerend planologisch regime ter plaatse vervat in het bestemmingsplan 'Buitengebied Bernheze', aldus vastgesteld op 10 september 2014. In de regels van het bestemmingsplan zijn geen afwijkings- en/of wijzigingsbevoegdheden opgenomen, waarmee de gewenste ontwikkeling mogelijk gemaakt kan worden. Hiervoor is een maatwerkoplossing noodzakelijk. Om die reden wordt een partiële herziening van het bestemmingsplan in gang gezet. Waar mogelijk zal echter wel zoveel mogelijk worden aangesloten bij de voorwaarden van het bestemmingsplan 'Buitengebied Bernheze'.



4. Milieuhygiënische en planologische aspecten

Op grond van het bepaalde in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is het verplicht om inzicht te bieden in de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten. In dit hoofdstuk worden deze aspecten beschreven.

4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 7 juli 2017 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Deze wijziging geldt voor alle aanvragen na 16 mei 2017, omdat er een directe werking van het Europese recht geldt. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed. Als uitgangspunt gelden voor plannen, waaronder partiële herzieningen, onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

- Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden;
- Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten.

Ten aanzien van het eerste criterium inzake een mogelijke MER-plicht, geldt dat er in de beoogde situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden, hier wordt verder op in gegaan in paragraaf 4.3.2 van deze toelichting.

Een plan is kaderstellend voor een toekomstig m.e.r.- (beoordelings)plichtig besluit indien er sprake is van een overschrijding van de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. Daar het hier het toevoegen van twee ruimte-voor-ruimte woningen betreft is er geen sprake van overschrijding van de grenswaarden uit een van de categorieën uit het Besluit m.e.r. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de ontwikkeling niet m.e.r.-beoordelingsplichtig is.

Onder de grenzen uit de C- en D-lijst van het Besluit m.e.r. geldt sinds 7 juli 2017 echter tevens een m.e.r.-beoordelingsplicht. Dit houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen.

Het besluit op een m.e.r.-beoordeling kan worden beschouwd als een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 6.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit artikel stelt dat een beslissing inzake een procedure ter voorbereiding op een besluit niet vatbaar is voor bezwaar en beroep, tenzij deze beslissing de belanghebbenden los van het voor te bereiden besluit rechtstreeks in zijn belang treft.

Artikel 7.17, tweede en vierde lid, van de Wet milieubeheer geven aan op basis van welke informatie het bevoegd gezag, in dit geval het College van Burgemeester en Wethouders, een besluit moet nemen. Middels deze toelichting op het bestemmingsplan heeft tevens een m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, waarbij alle relevante planologische en milieuhygiënische aspecten zijn getoetst en akkoord bevonden. Deze toelichting kan dan ook tevens worden beschouwd als m.e.r.-beoordelingsnotitie.

Analoog aan artikel 7.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer dient een besluit op een m.e.r.-beoordeling genomen te worden in het stadium voorafgaand aan de inzagetermijn van het ontwerpbesluit. Dit maakt het mogelijk dat het College in één vergadering besluit over de m.e.r.-beoordeling en om het ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen. Beide zaken liggen dan tegelijk ter inzage. Tegen het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat geen bezwaar en/of beroep open, maar indirect kan er via een zienswijze op het ontwerpbestemmingsplan wel op gereageerd worden.



Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure. Het College wordt verzocht om bij het nemen van een besluit op het ontwerpbestemmingsplan tevens een besluit te nemen op de m.e.r.-beoordeling.

4.2 Waterhuishouding

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de procedure het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen. In deze waterparagraaf komen de volgende onderdelen aan bod:

- Beschrijving waterrelevant beleid;
- Bestaande waterhuishoudkundige situatie;
- Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

4.2.1 Waterrelevant beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is vanaf 22 december 2000 van kracht. De KRW heeft als doel om te komen tot schone, ecologisch gezonde stroomgebieden, waarin water op een duurzame manier wordt gebruikt. Om dit doel te bereiken is een systematiek opgesteld die alle Europese lidstaten in de nationale wetgeving moeten implementeren en uitvoeren. De Nederlandse regering heeft invulling aan de KRW gegeven middels de Waterwet, die in werking is getreden op 22 december 2009. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlakte- en grondwater en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeleid en ruimtelijke ordening. De visies met betrekking tot het waterbeleid worden door de verschillende bestuurslagen in diverse plannen beschreven.

Het beleid van de provincie Noord-Brabant richt zich op het bereiken en in stand houden van watersystemen die ruimte bieden aan een gezond leefmilieu voor mens, dier en plant. Daarbij zijn economische en ecologische ontwikkelingen met elkaar in evenwicht en is het hebben en houden van een veilige en bewoonbare provincie een randvoorwaarde. Dit beleid is vertaald in de Structuurvisie 2010 en de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant (Iov). In de structuurvisie komen over het onderwerp water de volgende aspecten aan bod:

- Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem;
- Een betere waterveiligheid door preventie;
- Koppeling van waterberging en droogtebestrijding.

Zoals reeds uiteen is gezet in paragraaf 3.1.2 zijn er binnen de Iov geen werkingsgebieden voor wat betreft het aspect water gelegen op het plangebied. Er zijn derhalve geen voorwaarden waar in het kader van de Iov aan getoetst dient te worden.

De watertoets en de wijze waarop de provincie daar mee omgaat is beschreven in het Provinciaal Milieu en Waterplan (PMWP). Provinciale Staten hebben op 18 december 2015 het Provinciaal Milieu- en Waterplan 2016 – 2021 'Samen naar een duurzaam gezonde en veilige leefomgeving in Brabant vastgesteld (PMWP). Hiermee zijn twee aparte provinciale plannen samengevoegd, te weten het voormalige 'PWP 2010-2015' en het 'Provinciale Milieuplan 2012-2015'. Het doel van dit plan is het creëren van een gezonde leefomgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Het aspect water maakt hier onderdeel van uit. Kort gezegd gaat het PMWP voor:

- voldoende water voor mens, plant en dier;
- schone en gezonde leefomgeving (bodem, water en lucht);
- bescherming van Brabant tegen overstromingen en externe risico's;
- verduurzaming van de grondstoffen-, energie- en voedselvoorziening.

Gemeenten en waterschappen dienen hun waterbeleid te baseren op de uitgangspunten die de provincie in hun PMWP stelt. De PMWP is enkel voor de provincie Noord-Brabant zelf bindend. Zoals



weergegeven is in Afbeelding 8 heeft het plangebied conform kaart 'Gezondheid - 1' van het PMWP de waterhuishoudkundige functie 'Water voor het gemengd landelijk gebied' toegekend gekregen. Deze aanduiding komt overeen met de aanduiding 'Gemengd landelijk gebied' uit de Structuurvisie ruimtelijke ordening en Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Het waterbeheer richt zich op een goede waterhuishouding voor een duurzame en concurrerende landbouw. Randvoorwaarden zijn de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water en afstemming met de maatregelen voor de Natura 2000-gebieden en de Natte natuurgebieden. Voor het overige geldt geen specifiek beschermingsbeleid. Gezien er geen specifiek beschermingsbeleid geldt, past het initiatief binnen het beleidskader van de PMWP.



Afbeelding 8: Uitsnede kaart 'Gezondheid - 1' PMWP

Waterschap Aa en Maas is de beheerder van zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater in de omgeving van het plangebied. Het waterbeheer is gericht op het duurzaam beheren van het watersysteem, waarbij uitgegaan wordt van een watersysteembenadering. In het waterbeheerplan 'Werken met water voor nu en later' beschrijft Waterschap Aa en Maas de hoofdlijnen van haar beleid. Het huidige waterbeheerplan beschrijft de plannen voor de periode 2016 – 2021. De missie van het waterschap is 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde, robuuste en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant in het gebied, waarbij de veiligheid is gewaarborgd en met oog voor economische aspecten'.

4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie

In de bestaande waterhuishoudkundige situatie wordt het (bedrijfs)afvalwater van huishoudelijke aard geloosd op het gemeentelijk riool. Voor het overige wordt er uit de inrichting enkel niet-verontreinigd hemelwater geloosd. Dit hemelwater is afkomstig van regenwater dat op de daken en erfverharding valt. Gemiddeld valt er jaarlijks 0,8 m³ niet-verontreinigd hemelwater per m² verhard oppervlak. Dit hemelwater wordt onder van afschot van daken en erfverharding geloosd op omliggende perceelsloten.

Aan de noordzijde van het plangebied is een A-watergang gelegen, die ter hoogte van de overkluizing naar het plangebied is voorzien van een duiker, zie Afbeelding 9. In de Keur van het waterschap is een verbod opgenomen om binnen 5 meter uit de insteek aan beide zijden van een A-watergang obstakels te plaatsen of te hebben. Gelet op de waterhuishoudkundige belangen is het noodzakelijk om deze zone, de beschermingszone, vrij te houden van alle obstakels. Het oprichten van obstakels is alleen mogelijk als deze in overeenstemming zijn met de Keur. Dit is in het vigerende bestemmingsplan geborgd middels de dubbelbestemming 'Waterstaat – Beschermingszone watergang'.



Afbeelding 9: Uitsnede legger oppervlaktewater Waterschap Aa en Maas

4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie

De A-watergang aan de noordzijde van het plangebied wordt met het initiatief in acht genomen. Binnen 5 meter van de watergang worden geen nieuwe obstakels, zijnde bebouwing dan wel landschapselementen, mogelijk gemaakt. Dit wordt geborgd door de dubbelbestemming 'Waterstaat – Beschermingszone watergang' uit het vigerende bestemmingsplan over te nemen.

Bij de nieuwbouw zal gebruik worden gemaakt van milieuvriendelijke bouwmaterialen en niet van uitlogende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC. Deze stoffen kunnen zich ophopen in het (bodem)watersysteem en hebben hierdoor een zeer nadelige invloed op de (bodem)waterkwaliteit en ecologie.

De nieuwe woningen dienen te worden aangesloten op het gemeentelijk riool. In de weg voor de kavels ligt geen riool. Dit zal op kosten van initiatiefnemer worden aangelegd. Afwatering van hemelwater via het gemeentelijk riool moet te allen tijden worden voorkomen en versnelde afvoer van hemelwater op het oppervlaktewatersysteem moet zoveel mogelijk worden beperkt. Hiertoe kan middels de Keur van Waterschap Aa en Maas worden bepaald bij welke ontwikkelingen mitigerende maatregelen getroffen moeten worden. Bij voorkeur wordt er voor gezorgd dat het hemelwater alsnog kan infiltreren in de bodem, eventueel via mitigerende maatregelen zoals een retentievoorziening. Een dergelijke voorziening kan worden voorzien van een leegloopvoorziening, zodat het hemelwater gedoseerd kan worden afgevoerd naar het oppervlaktewatersysteem.

De Keur schrijft voor dat mitigerende maatregelen nodig zijn indien sprake is van een toename van het verhard oppervlak met meer dan 2.000 m², na de inwerkingtreding van de Keur 2009 (22-12-2009). De grootte van de retentievoorziening moet in dat geval worden berekend conform de rekenregel die in de nieuwe Algemene regels van de Keur van de Brabantse waterschappen is geïntroduceerd. Deze rekenregel luidt als volgt:

Benodigde compensatie (m³) = toename verhard oppervlak (m²) x 'gevoeligheidsfactor' x 0,06 (m)

De beoogde ontwikkeling zal niet leiden tot een toename in dakoppervlak. Met het initiatief wordt de voormalige agrarische bedrijfsbebouwing (circa 630 m²) gesaneerd. Hiervoor komen twee woningen met bijbehorende bijgebouwen terug. De omvang van de woningen is gemaximaliseerd op 1.000 m³, wat neer komt op circa 175 m², per woning. Per woning is maximaal 100 m² aan bijgebouwen toegestaan. In totaliteit is er dus sprake van een afname in dakoppervlak van minimaal 80 m². Verder zal echter ook een gedeelte van de tuinen bij de woningen voorzien worden van erfverharding. Wanneer dit ruim genomen 500 m² per woning zou zijn is er in totaliteit sprake van een toename in verhard oppervlak van 920 m². Op grond van de Keur is het dan nog niet nodig om mitigerende maatregelen te treffen.

In de gemeente Bernheze is de ondergrens van 2.000 m² van het waterschap echter los gelaten. Bij elke toename in verhard oppervlak dient hydrologisch neutraal gebouwd te worden. De te slopen verharding mag hier ook niet op in mindering worden gebracht. Hoe de beoogde woningen incl. bijgebouwen en tuinen vorm gegeven zullen worden is op dit moment nog niet duidelijk. Het is dus ook nog niet bekend hoeveel verhard oppervlak er uiteindelijk per woning zal worden aangebracht. Uitgaande van de oppervlakten die in voorgaande alinea zijn genoemd zou er per woning voor 775 m² aan compenserende maatregelen getroffen moeten worden om het hemelwater op te vangen.

De gevoeligheidsfactor is af te leiden uit de kaart die bij de nieuwe Keur is gevoegd. Hierbij is het grondgebied van het desbetreffende waterschap, in dit geval Aa en Maas, verdeeld in drie categorieën. Naarmate de gevoeligheid van een gebied of oppervlaktewatersysteem voor de gevolgen van piekafvoeren lager is, is minder compensatie nodig. Er worden drie waarden voor de gevoeligheidsfactor gehanteerd: ¼ (Laag), ½ (Gemiddeld) en 1 (Hoog).

Zoals uit Afbeelding 10 blijkt is er op het plangebied een gevoeligheidsfactor van 1 (Hoog) van toepassing.



Afbeelding 10: Uitsnede kaart 'Gevoeligheidsfactor' Aa en Maas

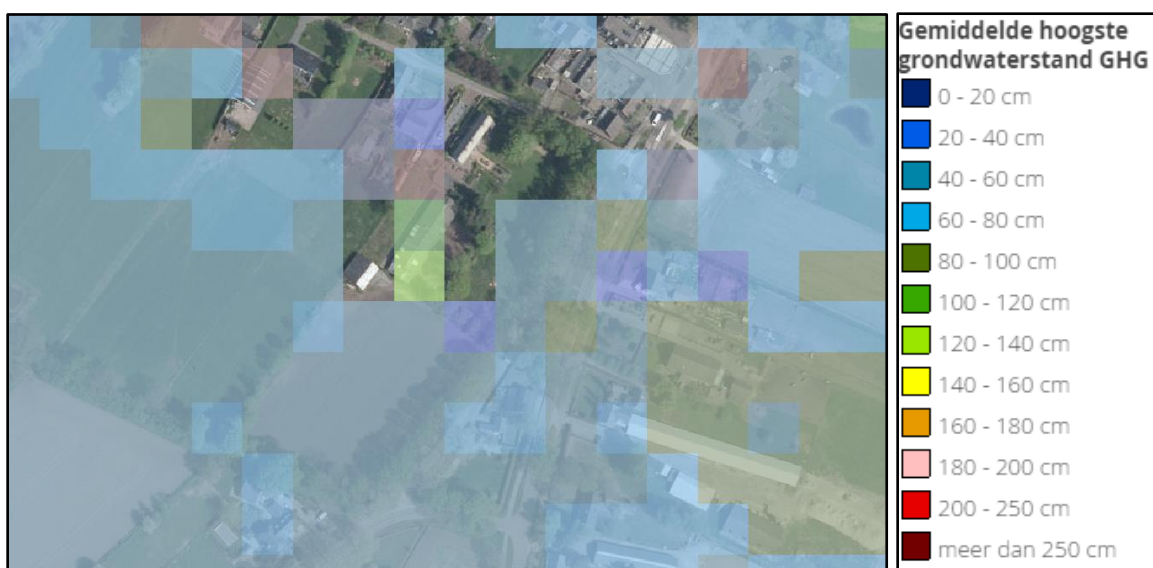
De factor 0,06 (m) vertegenwoordigt een waterschijf van 60 mm (600 m³/ha) die de hoeveelheid water aangeeft die onder maatgevende omstandigheden daadwerkelijk op het watersysteem terecht

zou komen als er geen voorziening wordt aangelegd. Deze is door het waterschap vastgelegd op basis van eigen onderzoek en toekomstscenario's. Dit is een vast gegeven in de formule.

Op basis van de (voorlopig) bepaalde onderdelen van de rekenregel kan de volgende rekensom worden gemaakt:

$$\text{Benodigde compensatie per woning} = 775 \text{ m}^2 \times 1 \times 0,06 = 46,5 \text{ m}^3$$

Bij de uitwerking van de compenserende maatregelen zal ook rekening gehouden moeten worden met de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG). De voorziening mag namelijk niet dieper worden afgegraven dan de GHG ter plaatse. De gemiddelde hoogste grondwaterstand is af te leiden uit de gedetailleerde bodematlas van de provincie Noord-Brabant. Zoals uit Afbeelding 11 blijkt ligt de gemiddelde hoogste grondwaterstand ter plaatse van de beoogde woonbestemmingen tussen 40 en 60 cm beneden maaiveld.



Afbeelding 11: Uitsnede Bodematlas 'Gemiddelde hoogste grondwaterstand' provincie Noord-Brabant

Er zijn diverse manieren om invulling te geven aan de vereiste compensatieplicht, middels een retentievijver/sloot, een (ondergronds) infiltratie transportriool, een wadi, infiltratiekratten of grindkoffers. Verder zijn voor hemelwater wat terecht komt op de erfverharding en onder afschot afvloeit naar omliggende gronden binnen het plangebied geen mitigerende maatregelen nodig, mits kan worden aangetoond dat het hemelwater op die percelen infiltreert en niet afvloeit naar burens of het oppervlaktewatersysteem.

Op beide bouwkavels is voldoende ruimte om de benodigde bergingscapaciteit per woning te creëren. Aangezien er aan de kavels geen sloten grenzen kan de retentievoorziening niet worden afgewaterd op het oppervlaktewater. Bij extreme weersomstandigheden met buien > 60 mm zal de retentievoorziening dus afvloeien op de omliggende (landbouw)gronden binnen het plangebied. Hierdoor is echter verzekerd dat het initiatief geen versnelde afvoer van hemelwater op het (oppervlakte-)watersysteem tot gevolg heeft.

Omdat nog niet duidelijk is hoe de beoogde woningen incl. bijgebouwen en tuinen vormgegeven worden en dus ook nog niet bekend is hoeveel verhard oppervlak er uiteindelijk per woning zal worden aangebracht, wordt de afkoppeling van het hemelwater per woning uitgewerkt in de aanvraag omgevingsvergunning bouw. Dit wordt met een voorwaardelijke verplichting vastgelegd in de regels van het plan.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er ten aanzien van het aspect water geen belemmeringen zijn voor het initiatief.

4.3 Natuur

Voorafgaand aan de gewenste wijziging dient onderzocht te worden of er sprake is van een aantasting van wettelijk beschermde natuurwaarden op basis van de groene wet- en regelgeving. Onderstaand zijn de diverse aspecten ten aanzien van natuurwaarden beschreven.

4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)

In de twintigste eeuw is veel Nederlandse natuur verdwenen. De overgebleven gebieden zijn vaak klein en liggen veelal ver uit elkaar. Hierdoor hebben bepaalde organismen moeite om gebieden te bereiken en zich er te handhaven, waardoor de diversiteit van planten, dieren en micro-organismen (de biodiversiteit) ook sterk achteruit gaat. Om de biodiversiteit te behouden en te versterken is het Natuurnetwerk Nederland opgericht.

De Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van natuurgebieden en verbindingszones. Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren. In het NNN liggen:

- Bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

Het Rijk heeft het algemene NNN-beleid in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vastgelegd. Op grond van artikel 2.10.2 van het Barro moeten provincies bij provinciale verordening de NNN-gebieden aanwijzen en nauwkeurig begrenzen. Op grond van artikel 2.10.3 Barro moeten zij ook de wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden vastleggen. Daarnaast wijzen de provincies de natuurdoelen in de NNN aan. Elk NNN-gebied heeft een zogenaamd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied.

Natuur Netwerk Brabant (NNB)

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijke voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNN. De provincie Noord-Brabant heeft in de Interim omgevingsverordening de gebieden opgenomen als Natuur Netwerk Brabant. Men wil in 2027 alle gaten in het netwerk hebben gedicht met nieuwe natuur. Ongeveer 90% van het Natuur Netwerk Brabant wordt gevormd door bestaande natuurgebieden. Tussen deze gebieden is men voornemens om verbindingen te leggen in de vorm van Ecologische verbindingszones. Door deze verbindingen tussen natuurgebieden kunnen dieren van het ene gebied naar het andere migreren.

De concrete ambities van de provincie Noord-Brabant staan in het Natuurbeheerplan Noord-Brabant 2016. De begrenzing van het netwerk is daarnaast ook opgenomen in de Iov. Het NNB kent geen specifiek beschermingsregime, anders dan via het ruimtelijke spoor. Conform de kaart 'Instructieregels gemeenten: natuur en stiltegebieden' van de Iov is binnen het plangebied geen NNB aanwezig, zie Afbeelding 12. De beoogde ontwikkelingen hebben derhalve geen invloed op de concrete ambities uit het Natuurbeheerplan 2016. Daarbij wordt opgemerkt dat door de aanleg van de zorgvuldige landschappelijke inpassing de ecologische waarden in de omgeving versterkt zullen worden.





Afbeelding 12: Uitsnede kaart 'Instructieregels gemeenten: natuur en stiltegebieden' Iov

4.3.2 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming vervangt vanaf 1 januari 2017 drie wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en Faunawet. Doel van de Wet natuurbescherming is driedig:

1. bescherming van de biodiversiteit in Nederland;
2. decentralisatie van verantwoordelijkheden;
3. vereenvoudiging van regels.

In deze paragraaf wordt getoetst of de ontwikkeling invloed heeft op de beschermde gebieden en soorten die zijn opgenomen in de Wet natuurbescherming

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is beperkt tot de Natura 2000-gebieden en eventueel buiten het Natuur Netwerk gelegen bijzondere provinciale natuurgebieden. De bescherming van het Natuur Netwerk Nederland is reeds geregeld in het Barro en de provinciale verordening. In Nederland zijn 164 Natura 2000-gebieden aangewezen. De provincie Noord-Brabant heeft geen bijzondere provinciale natuurgebieden vastgesteld.

Per Natura 2000-gebied zijn instandhoudingsdoelstellingen (voor soorten en vegetatietypen) opgesteld. Iedereen die vermoedt of kan weten dat zijn handelen of nalaten, gelet op de instandhoudingdoelen, nadelige gevolgen voor een Natura 2000-gebied kan hebben, is verplicht deze handelingen achterwege te laten of te beperken. Het bevoegd gezag kan schadelijke activiteiten beperken en eisen dat een vergunning i.h.k.v. Wet Natuurbescherming (Wnb) wordt aangevraagd. Regulier beheer en bestaand gebruik zijn (of worden) opgenomen in Natura 2000-beheerplannen. Na vaststelling van de beheerplannen hoeft daarvoor geen vergunning aangevraagd te worden.

Elke ruimtelijke ontwikkeling kan negatieve effecten hebben op de Natura 2000-gebieden. Er zijn namelijk verschillende factoren die kunnen leiden tot de verstoring van beschermde vogel- en habitattypen en soorten. Vooral de storingsfactoren verzuring en vermesting door stikstof uit de lucht spelen hierbij een belangrijke rol, omdat deze ook op grotere afstand van een gebied voor effecten kunnen zorgen. Daarnaast kunnen andere factoren eveneens leiden tot een verstoring van habitattypen en soorten, indien een ontwikkeling op korte afstand van een gebied plaatsvindt.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied betreft 'Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek' wat is gelegen op een afstand van circa 17 kilometer. Gezien deze grote afstand en de aard van het initiatief lijken negatieve effecten op soorten en habitattypen in beschermde Natura 2000-gebieden op voorhand uitgesloten. Voor wat betreft de uitstoot van stikstof hebben burgemeester en wethouders van Bernheze op 17 maart 2020 een werkwijze vastgesteld waarin onderbouwd wordt dat woningbouwprojecten voor minder dan 50 woningen niet zullen leiden tot een toename van depositie op daarvoor gevoelige Natura 2000-gebieden. Er is derhalve geen passende beoordeling noodzakelijk.

Bescherming van soorten

De soortenbeschermende werking is rechtstreeks opgenomen in de Wnb. In hoofdstuk 3 van de Wnb zijn de beschermingsregimes in drie aparte paragrafen neergelegd. Per beschermingsregime is bepaald welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Hieronder zijn de drie beschermingsregimes weergegeven:

1. *Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn;*
Dit zijn alle van nature in Nederland in het wild levende vogels (zoals bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn).
2. *Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn;*
Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn, Bijlage I en II van het Verdrag van Bern en Bijlage II van het Verdrag van Bonn. In de bijlagen van de Verdragen van Bern en Bonn worden ook vogels genoemd.
3. *Beschermingsregime andere soorten.*
Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage onderdeel A en B van de Wet natuurbescherming. Het gaat hier om de bescherming van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland.

In Nederland komen ongeveer 30.000 soorten dieren en planten voor. De Wnb regelt de bescherming van circa 300 in het wild voorkomende soorten inheemse planten en dieren.

In de Wnb is onder meer bepaald dat beschermde diersoorten niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en plantensoorten niet geplukt, uitgestoken of verzameld mogen worden. Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende dieren en planten. Daarnaast is het niet toegestaan om hun directe leefomgeving, waaronder nesten en holen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren.

Bij het beoordelen van de in het plangebied voorkomende beschermde soorten gaat het primair om soorten die door de ingreep direct beïnvloed worden, doordat:

- Zij fysiek aangetast worden (doden/verwonden van dieren, verwijderen van planten);
- Zij verstoord worden (toename van geluid of licht);
- Hun vaste verblijfplaatsen c.q. groeiplaatsen aangetast of verstoord worden.

Gelet op de aard van het initiatief aan het Klein Kantje 5 en Dintherseweg ong. in Nistelrode dient met name bepaald te worden of zich, ter plaatse van de beoogde nieuwe woningen en te slopen bedrijfsgebouwen, beschermde natuurwaarden bevinden, die met het initiatief verstoord zouden kunnen worden. Verboden handelingen dienen zoveel mogelijk te worden voorkomen en handelingen mogen niet leiden tot aantasting van de gunstige staat van instandhouding. Het (onopzettelijk) doden, verwonden of verontrusten van deze soorten dient zo veel mogelijk voorkomen te worden.

Om inzichtelijk te maken of er sprake is van aanwezigheid van beschermde soorten en elementen, is een potentie-inschatting gemaakt van welke soorten in het gebied kunnen voorkomen in combinatie met een toetsing aan de Flora- en Faunawet. Het doel van dit onderzoek is om vast te stellen of er binnen het plangebied planten- en/of diersoorten aanwezig zijn, die volgens de huidige wetgeving een beschermde status hebben. Ook dient er ingeschat te worden of het plangebied in potentie geschikt is voor bepaalde soorten.

Uit het veldonderzoek naar aanwezige soorten in het kader van de Vogelrichtlijn, de Habitatrichtlijn en overige beschermde soorten kan worden geconcludeerd dat de activiteiten kunnen worden



uitgevoerd. Aanvullend (veld)onderzoek of het aanvragen van een ontheffing of vergunning is niet nodig. Het volledige onderzoeksrapport is terug te vinden in Bijlage 2.

4.4 Landschappelijk inpassingsplan

In paragraaf 2.2 is al kort ingegaan op de beoogde landschappelijke inpassing van het plangebied. De bestaande bomenstructuren op de perceelgrenzen blijven zoveel mogelijk behouden en worden waar mogelijk versterkt.

In de singelbeplanting op de kavelgrens aan de zuidzijde staan meerdere waardevolle/monumentale bomen (eiken). Ten behoeve van deze beplanting is met de situering van de bouwvlakken voldoende afstand in acht genomen.

Ter hoogte van de ruimte-voor-ruimte kavels zullen boomvormers in de singelbeplanting op de kavelgrens aan de Dintherseweg worden uitgedund ten behoeve van het vrijstellen van de laanbeplanting van platanen en de rooilijn van de bebouwing. De situering van de inritten naar de ruimte-voor-ruimte kavels zal worden afgestemd op de laanbeplanting van platanen aan de Dintherseweg. Hierbij zal rekening worden gehouden met de uitgangspunten van werken rondom bomen, zoals opgenomen in het Handboek Bomen 2018. De platanen zijn gesitueerd op minimaal 5 meter afstand van elkaar, dus hier is voldoende ruimte voor.

Ten zuidwesten van de bestaande woning zal op de perceelgrens aselect een bomenstructuur van zes inheemse bomen (Eik, Beuk, Berk en/of Es) worden aangeplant om ook hier de historische strokenverkaveling terug te brengen.

De zuidelijke, westelijke en noordelijke perceelgrenzen van de ruimte-voor-ruimte kavels zullen worden voorzien van een haag om de historische strokenverkaveling terug te brengen en te versterken; dit zonder dat het zicht op het achterliggende weilanden verloren gaat. Elke ruimte-voor-ruimte kavel zal daarnaast voorzien worden van minimaal drie inheemse solitaire bomen. Om de toekomstige eigenaren van de kavels enige keuzevrijheid te geven zijn voor zowel de haag als de solitaire bomen enkele soorten vastgelegd in de beplantingslijst.

In Bijlage 3 is de beplantingslijst incl. voorwaarden voor de aan te planten soorten opgenomen. Overige gronden binnen het plangebied zullen worden gebruikt als weiland voor de te houden hobbydieren. Het landschappelijk inpassingsplan en de beplantingslijst zullen worden vastgelegd in de regels van het bestemmingsplan om aanleg en instandhouding te verzekeren.

4.5 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie

Voorafgaand aan de realisatie van de ruimte-voor-ruimte woningen dient onderzocht te worden of er sprake is van aantasting van archeologische, cultuurhistorische en aardkundige waarden.

4.5.1 Cultuurhistorie en aardkunde

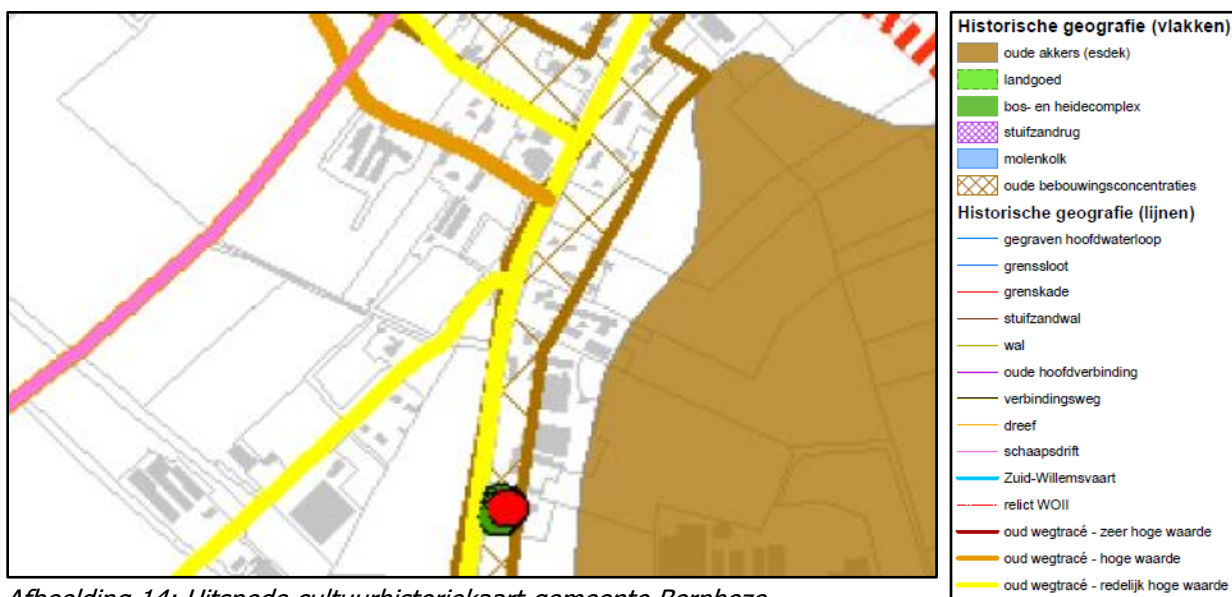
Uit de kaart 'Instructieregels gemeenten: stedelijke ontwikkeling en erfgoed' van de Iov blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied, zie Afbeelding 13. Daarnaast kent de locatie geen complexen van cultuurhistorisch belang.





Afbeelding 13: Uitsnede kaart 'Instructieregels gemeenten: stedelijke ontwikkeling en erfgoed' Iov

Wanneer de gemeentelijke cultuurhistoriekaart (Afbeelding 14) wordt bekeken blijkt echter dat het plangebied is gelegen aan een oude bebouwingsconcentratie en een knooppunt van twee historische linten, te weten de Dintherseweg en het Maxend, zoals reeds eerder in deze toelichting naar voren is gekomen. Een driehoekige brink is nog aanwezig op het knooppunt van wegen aan de oostzijde. Op de historische kaart is nog de kenmerkende smalle strokenverkaveling zichtbaar van weilanden omzoomd met hout- en boomsingels, inmiddels grotendeels verdwenen door ruilverkavelingen. Bij de voorgenomen ontwikkeling zal deze situatie ter plaatse van het plangebied worden hersteld door het aanplanten van inheemse hagen en bomen en het gebruik van bestaande agrarische gronden als weiland voor hobbydieren. Vanuit cultuurhistorisch oogpunt is het plangebied dus zodanig van belang, dat hiermee bij de herontwikkeling rekening is gehouden.



Afbeelding 14: Uitsnede cultuurhistoriekaart gemeente Bernheze

4.5.2 Archeologie

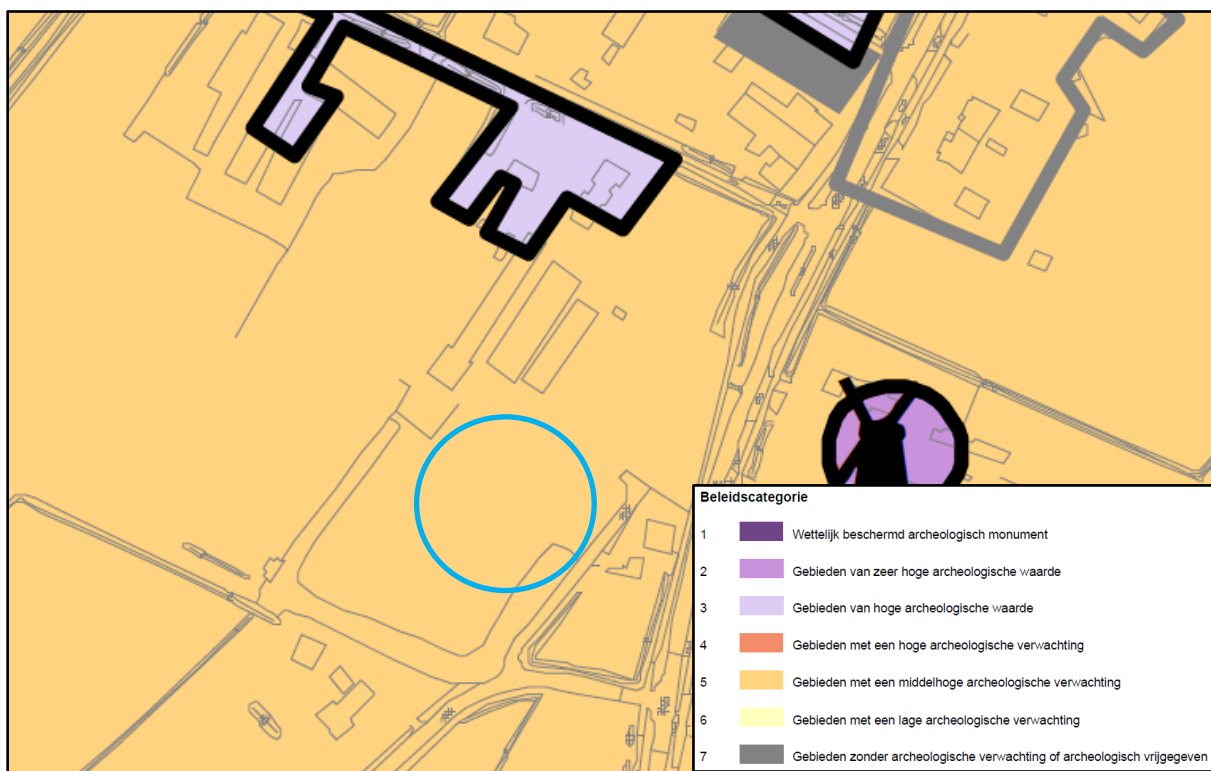
Voor archeologie geldt de nationale wetgeving die afkomstig is uit Europees beleid. Het Verdrag van Valletta (of wel: 'Verdrag van Malta') regelt hoe er omgegaan moet worden met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland heeft het verdrag in 1992 mede ondertekend. De uitgangspunten van dit Europese verdrag zijn in de Nederlandse wet- en regelgeving verankerd door middel van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz). De Wamz is in werking getreden op 1 september 2007 en wijzigt hiermee de Monumentenwet uit 1988, de Ontgrondingenwet (Ow), de Wet milieubeheer (Wm), de Woningwet (Ww) en de Wet ruimtelijke ordening (Wro).). Sinds de invoering van deze wet zijn gemeenten belast met de zorgplicht voor het archeologisch erfgoed. Vanaf 1 juli 2016 is dit op dezelfde wijze als via de Wamz verwerkt in de Erfgoedwet en in de toekomst zal dit verwerkt worden in de Omgevingswet. Tot de Omgevingswet ingaat gelden voor onderdelen, die gaan over de fysieke leefomgeving, de bepalingen uit de Monumentenwet. Dit is opgenomen in de overgangsregeling van de Erfgoedwet. Het uitgangspunt is dat er verplicht rekening gehouden moet worden met het behoud van het archeologisch erfgoed in de bodem. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden door middel van archeologisch onderzoek. Bij het ontwikkelen van ruimtelijke plannen moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming.

Het plangebied ligt volgens de gemeentelijke archeologische beleidskaart in een zone met een middelhoge verwachting, zie Afbeelding 15. Deze archeologische verwachting is gebaseerd op de landschappelijke eenhedenkaart, die aangeeft dat hier een middelhoge dekzandrug aanwezig is. Ter plaatse van de voorziene ontwikkeling geldt derhalve de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3', waarbij een onderzoekverplichting geldt bij bodem verstorende werkzaamheden met een oppervlak groter dan 2.500 m² en dieper dan 40 cm beneden maaiveld. Voor de huidige ontwikkeling zal de ondergrens van 2.500 m² niet worden overschreden, zodat archeologisch onderzoek geen verplichting is. Aangegeven wordt, dat ter plaatse van de te slopen varkensstal een mestkelder aanwezig is, die aldaar bodemverstoring tot gevolg heeft gehad.

Een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' (hoge archeologische verwachting) geldt voor de noordelijke zone van het plangebied, mede i.v.m. de aldaar (voormalig) aanwezige historische bebouwing. Hier is voornamelijk geen nieuwe bebouwing voorzien.

Ter bescherming van potentieel aanwezige archeologische waarden wordt de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' en 'Waarde – Archeologie 3' overgenomen in dit bestemmingsplan. Hoewel voor de huidige ontwikkelingen geen onderzoek behoeft te worden uitgevoerd, geldt te allen tijde wel meldingsplicht bij het aantreffen van archeologische toevalsvondsten op basis van art. 5.10 van de Erfgoedwet. Hier zal bij het uitvoeren van de werkzaamheden gehoor aan worden gegeven.





Afbeelding 15: Uitsnede archeologische beleidskaart gemeente Bernheze (locatie beoogde ruimte-voor-ruimte woningen blauw omcirkeld)

4.6 Bodemkwaliteit

Een historisch en verkennend bodemonderzoek conform de NEN 5740 dient te worden uitgevoerd wanneer de bestemming en/of gebruik wordt gewijzigd én wanneer een gebouw of gebruik wordt gerealiseerd waarin mensen 2 uur of langer gaan verblijven.

De beoogde ruimte-voor-ruimte woningen worden opgericht op gronden die tot op heden altijd in gebruik zijn geweest als agrarische landbouwgrond. Hier wordt dus nieuwe bebouwing opgericht waarin mensen 2 uur of langer gaan verblijven. Er is daarom door Moerdijk Bodemsanering (MBS) een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd naar de bodemgesteldheid ter plaatse. Het onderzoek is uitgevoerd aan de hand van historische gegevens, zintuigelijke waarnemingen tijdens het veldwerk en de analyseresultaten. Hieruit blijkt dat er geen significante verhogingen zijn geconstateerd in de grond en het grondwater. De resultaten van het onderzoek vormen geen belemmering voor de bestemmingswijziging van het perceel en de nieuwbouw van de woningen. Een nader onderzoek of nadere maatregelen worden niet noodzakelijk geacht. Het volledige bodemonderzoek is terug te vinden in Bijlage 4.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er ten aanzien van het aspect bodem geen bezwaren zijn voor de gewenste ontwikkeling.

4.7 Spuitzone

In het kader van een goede ruimtelijke ordening moet een afweging worden gemaakt tussen het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en de volksgezondheid. Op grond van deze afweging kan het noodzakelijk zijn en om een spuitvrije zone aan te houden. Welke afstand (minimaal) aangehouden moet worden, is niet in een wettelijke regeling voorgeschreven. Uit jurisprudentie blijkt dat de Raad van State een afstand van 50 meter, tussen gevoelige functies en agrarische bedrijvigheid waarbij gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt, in het algemeen niet onredelijk vindt. Volgens vaste rechtspraak kan een kortere afstand ook aanvaardbaar zijn, mits hieraan een goede onderbouwing ten grondslag ligt. Daarnaast kan het zijn dat gepaste maatregelen genomen moeten worden om de drift te voorkomen.

Met de beoogde ontwikkeling worden twee nieuwe gevoelige objecten mogelijk gemaakt ter plaatse van gronden die altijd in gebruik zijn geweest als landbouwgronden. De gronden rondom de nieuwe gevoelige objecten kunnen gebruikt blijven worden als landbouwgrond. Dit betekent dat er akkerbouwgewassen geteeld kunnen worden. Er zijn in de omgeving geen boomgaarden aanwezig. De aanplant van boomgaarden op de gronden is dus onwaarschijnlijk.

Akkerbouwgewassen worden altijd neerwaarts bespoten, wat de drift (indien deze al bestaat) aanzienlijk beperkt. Bovendien worden de gevoelige objecten voorzien van een zorgvuldige landschappelijke inpassing waardoor de kans op drift van de akkerbouwgronden op de woonfuncties nog verder wordt beperkt. Het is dus niet noodzakelijk om voor de beoogde ontwikkeling een spuitzone in acht te nemen.

4.8 Bedrijven en milieuzonering

De handreiking 'Bedrijven en Milieuzonering' (editie 2009) is een publicatie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en dient als hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een passende locatie in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven gesitueerd worden. Het waar nodig ruimtelijk scheiden van bedrijven en woningen bij nieuwe ontwikkelingen dient twee doelen:

- Het reeds in het ruimtelijke spoor voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar voor woningen;
- Aan bedrijven voldoende zekerheid bieden dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen uitvoeren.

De VNG-publicatie is een hulpmiddel om de afstanden tussen bedrijvigheid en woningen concreet in te vullen. Gemeenten beslissen uiteindelijk zelf over een bepaalde locatie. De handreiking geeft informatie over de ruimtelijk relevante milieuaspecten (geur, stof, geluid en veiligheid) en bijbehorende richtafstanden van een scala aan bedrijfsactiviteiten. Deze richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit. Er wordt onderscheid gemaakt in de omgevingstypen:

- Rustige woonwijk en rustig buitengebied: een woonwijk (of vergelijkbaar omgevingstype) die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Er komen enkel wijkgebonden voorzieningen voor en er is weinig verstoring door verkeer.
- Gemengd gebied: een gebied met matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen functies zoals winkels, horeca en kleine bedrijven voor of er is sprake van lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid. Ook gebieden direct naast de hoofdinfrastructuur gelegen behoren tot het omgevingstype gemengd gebied, hier is sprake van verhoogde milieubelasting door geluid. Hier zijn dan ook kleinere richtafstanden te rechtvaardigen (behalve voor het aspect veiligheid).

Het plangebied is conform de definitie in de VNG-publicatie gelegen in het omgevingstype 'rustig buitengebied'. In de omgeving vindt geringe functiemenging plaats. Qua aanvaardbare milieubelasting is dit omgevingstype dus vergelijkbaar met een rustige woonwijk. De relevante richtafstanden worden per omgevingsaspect behandeld in de navolgende paragrafen. Hierbij wordt de nadruk gelegd op de nieuwe ruimte-voor-ruimte kavels, daar de bestaande woning aan het Klein Kantje 5 reeds als burgerwoning gebruikt mag worden en daarom wordt aangenomen dat deze al op gepaste afstand van bedrijven gesitueerd is.

4.9 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij betreft een wet waarmee de nationale regels inzake geurhinder ten opzichte van de tot veehouderijen behorende dierenverblijven vastgesteld staan. De Wet geurhinder en veehouderij heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van geurbelasting, onder andere als gevolg van emissies door bedrijven. Indirect heeft de Wgv ook consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt 'omgekeerde werking' genoemd. Voor wat betreft geurhinder van veehouderijen betekent dit dat de volgende aspecten in ogenschouw moeten worden genomen:



- a. Wordt er een onevenredige inbreuk gemaakt op de mogelijkheden voor bedrijfsontwikkeling van de nabij gelegen veehouderijen?
- b. Is ter plaatse van het plangebied een goed woon- en verblijfsklimaat gegarandeerd?

Om deze twee vragen te kunnen beantwoorden is een geuronderzoek uitgevoerd, zie Bijlage 5. Uit dit onderzoek kan worden geconcludeerd dat ter plaatse van het plangebied een acceptabel woon- en leefklimaat voor wat betreft het aspect geur heerst. Omgekeerd vormt het initiatief geen onevenredige belemmering voor de ontwikkelingsmogelijkheden van omliggende veehouderijen. Op grond van de vigerende geurwetgeving zijn er dus geen belemmeringen ten aanzien van het initiatief.

4.10 Geluid

De Wet geluidhinder is sinds 1979 het juridisch kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. Deze wet zorgt voor de bescherming van geluidsgevoelige bestemmingen tegen geluidhinder van wegverkeerslawaaï, spoorweglawaaï en industrielawaaï. Hierbij wordt o.a. gebruik gemaakt van zonering en geluidsnormen. In de Wgh is bepaald dat voor locaties in een bestemmingsplan waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting dient te worden onderzocht binnen de zones behorende bij verkeersbewegingen, spoorwegen en industrieterreinen.

In de omgeving van het plangebied zijn geen spoorwegen of industrieterreinen gelegen. Het plangebied is wel gelegen binnen de geluidszones van de Dintherseweg, het Kantje, het Klein Kantje en het Maxend. Binnen de geluidszones is aandacht vereist voor de geluidbelasting op de gevel van woningen. Met betrekking tot wegverkeerslawaaï dient de gevelbelasting derhalve in beeld gebracht te worden. Indien de maximale snelheid op een weg maximaal 30 km/h bedraagt hoeft de akoestische situatie niet onderzocht te worden. In dat geval gaat de Wgh er van uit dat gezien een lage verkeersintensiteit en lage verkeerssnelheid altijd voldaan wordt aan de normen. Dit is het geval voor het Maxend. Binnen overige geluidszones dient getoetst te worden aan de normstelling van de Wgh, rekening houdend met 2 dB aftrek op grond van artikel 110g van de Wgh. De hoogst toelaatbare geluidbelasting wordt gesteld op 48 dB. Eventueel kan een hogere grenswaarde worden afgegeven van maximaal 53 dB, indien voldaan wordt aan de criteria voor een hogere grenswaarde.

De bestaande woning aan het Klein Kantje 5 is reeds een geluidgevoelig object. Op deze woning is een nader onderzoek naar geluidshinder derhalve niet noodzakelijk. Ten behoeve van de nieuwe ruimte-voor-ruimte dient de gevelbelasting wel in beeld te worden gebracht. Er is daarom een akoestisch onderzoek naar de geluidbelasting vanwege wegverkeerslawaaï uitgevoerd door K+ Adviesgroep, zie Bijlage 6. Uit het onderzoek kan worden geconcludeerd dat de voorkeursgrenswaarde niet zal worden overschreden. Het is dus niet nodig om hogere grenswaarden vast te stellen.

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor het initiatief.

4.11 Verkeer en parkeren

Er dient binnen het plangebied een adequate afwikkeling van personen- en goederenvervoer verzekerd te zijn, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor.

De bestaande woning is gelegen aan het Klein Kantje. Een verharde weg die in noordelijke richting wordt ontsloten door het Kantje en in oostelijke richting door het Maxend. Daar het bestaande gebruik als burgerwoning gehandhaafd blijft, zal het initiatief hier geen verkeersaantrekkende werking teweeg brengen. De beoogde ruimte-voor-ruimte kavels zullen worden ontsloten door de doodlopende uitloper van de Dintherseweg. Deze wordt uitsluitend gebruikt door bestemmingsverkeer en beschikt over voldoende capaciteit om een klein aantal verkeersbewegingen met personenvervoersmiddelen af te wikkelen.

Er dient tevens voorzien te zijn in voldoende parkeergelegenheid. Hiervoor heeft de gemeente Bernheze in 2015 de 'Parkeernormennota' vastgesteld. Conform deze nota dient voor



meerpersoonswoningen in het buitengebied met een omvang groter dan 60 m² voorzien te worden in minimaal twee parkeerplaatsen. Bij alle drie de (beoogde) woningen binnen het plangebied is voldoende ruimte aanwezig om te voorzien in tenminste twee parkeerplaatsen per woning op eigen terrein. De aanleg van de parkeerplaatsen bij de twee op te richten ruimte-voor- ruimte woningen wordt met een voorwaardelijke verplichting opgenomen in de regels van dit plan. De beoogde ontwikkeling vormt dus geen belemmering voor wat betreft het aspect parkeren.

4.12 Luchtkwaliteit

In de Wet milieubeheer is de Europese richtlijn geïmplementeerd op het gebied van grenswaarden voor diverse stoffen. Het doel van de wet is mensen te beschermen tegen risico's van luchtverontreiniging. Voor de kwaliteit van de buitenlucht zijn in bijlage 2 bij de Wm bepaalde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht opgenomen. Deze milieukwaliteitseisen betreffen grenswaarden van concentraties voor zwaveldioxide, stikstofoxiden (NO_x als NO₂) zwevende deeltjes (PM₁₀ en PM_{2,5}), lood, koolmonoxide en benzeen.

4.12.1 Besluit NIBM

Indien ontwikkelingen binnen het plangebied gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit moet aandacht worden besteed aan de gevolgen voor de milieukwaliteitseisen. Onderzoek moet worden verricht naar de gevolgen voor de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht. Volgens de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 moeten de concentraties worden bepaald vanaf de grens van het terrein van de inrichting. Dit onderzoek kan echter achterwege blijven indien de nieuwe bestemming betrekking heeft op één of meer categorieën van gevallen als genoemd in de Regeling niet in betekende mate bijdragen. In die gevallen wordt aangenomen dat de toename van de concentratie in de buitenlucht van zowel zwevende deeltjes (PM₁₀) als stikstofdioxide de 3% grens van de jaargemiddelde concentratie niet overschrijdt.

Als sprake is van een beperkte toename van de luchtverontreiniging die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdraagt aan de concentratie PM₁₀ in de buitenlucht, hoeft een plan niet langer meer getoetst te worden. Dit volgt uit artikel 5.16, lid 1, sub c, van de Wet milieubeheer. Het Besluit NIBM legt vast wat geldt als niet in betekende mate bijdragen. Voor de volgende categorieën in de Regeling NIBM kan getoetst worden aan of een plan NIBM bijdraagt:

- Categorie woningbouwlocaties;
- Categorie kantoorlocaties;
- Combinatie van woningbouw en kantoren;
- Categorie inrichtingen.

Het initiatief betreft het creëren van twee ruimte-voor-ruimte kavels. De ontwikkeling behoort derhalve tot de categorie woningbouwlocaties. Voor woningbouwlocaties geldt dat deze NIBM zijn wanneer het netto niet meer dan 1.500 nieuwe woningen omvat, in geval van één ontsluitingsweg (bijlage 3A, Regeling niet in betekende mate bijdragen). Met het initiatief worden slechts 2 nieuwe woningen mogelijk gemaakt. Hierdoor wordt ruimschoots voldaan aan de NIBM-grens.

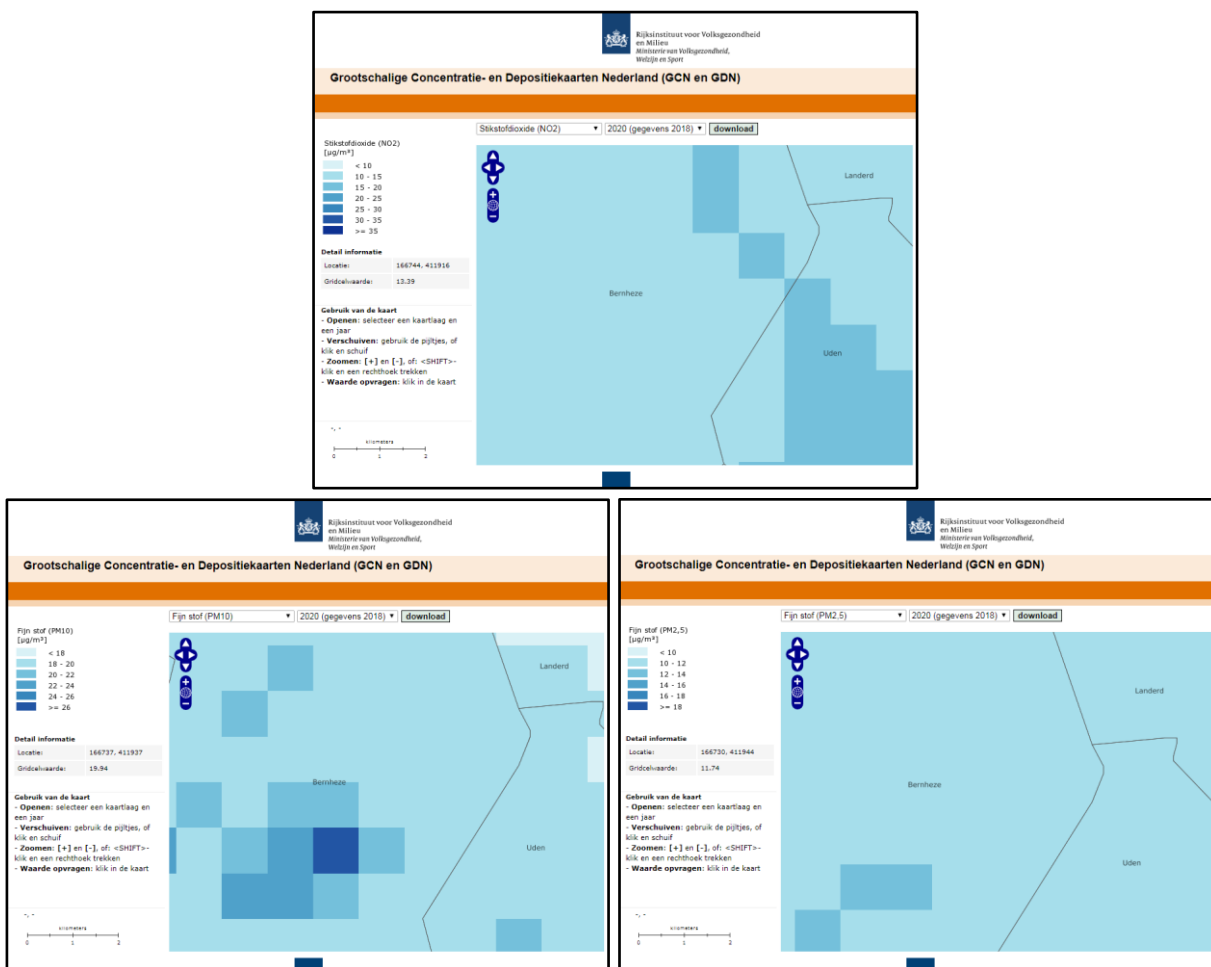
4.12.2 Woon- en leefklimaat

Op grond van de Wet zijn grenswaarden opgenomen voor de jaargemiddelde concentraties voor onder andere fijnstof (PM₁₀). De grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie bedraagt 40 µg/m³. Vanaf 1 januari 2015 geldt een grenswaarde voor PM_{2,5} waaraan door het bevoegd gezag bij vergunningverlening moet worden getoetst. Deze grenswaarde is opgenomen in de Wet milieubeheer en bedraagt 25 µg/m³ voor de jaargemiddelde concentratie. Voor de kortdurende blootstelling van de mens aan piekconcentraties van NO₂ geldt een grenswaarde van 200 µg/m³ voor het uurgemiddelde van NO₂. Indien aan deze grenswaarden wordt voldaan, mag worden aangenomen dat het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect luchtkwaliteit aanvaardbaar is.

Het RIVM heeft Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten van Nederland waarop de achtergrondconcentratie van fijnstof PM₁₀, PM_{2,5} en NO₂ ten aanzien van een goed woon- en leefklimaat geraadpleegd kan worden. De jaargemiddelde fijnstofconcentratie op binnen het



plangebied is conform de GCN-kaart voor fijnstof PM_{10} 19,94 $\mu g/m^3$, voor $PM_{2,5}$ 11,74 $\mu g/m^3$ en voor NO_2 13,39 $\mu g/m^3$, zie Afbeelding 12.



Afbeelding 16: Uitsnede GCN-kaart fijnstof PM_{10} , $PM_{2,5}$ en NO_2

Ten aanzien van het aspect luchtkwaliteit zijn er dus geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.13 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen lopen ten gevolge van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven en transportverbindingen (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten en regelingen. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen.

4.13.1 Achtergrond

De risico's dienen te worden beoordeeld op het plaatsgebonden en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risicobeleid bestaat uit harde afstandseisen tussen risicobron en (beperkt) kwetsbaar object. Het groepsrisico is een maat die aangeeft hoe groot de kans is op een ongeval met gevaarlijke

stoffen met een bepaalde groep slachtoffers. Hoe hoger het groepsrisico, hoe groter deze kans. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven in de vorm van contouren rond een risicobron. Het groepsrisico wordt weergegeven in een grafiek: de fN-curve. Deze curve geeft aan hoe groot de kans is op een ongeval met een bepaald aantal slachtoffers.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico is de kans dat iemand die zich op een bepaalde plaats bevindt, komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het rijk heeft als maatgevende risicocontour de kans op overlijden van 10^{-6} per jaar gegeven (indien een persoon zich gedurende een jaar binnen deze contour bevindt is de kans op overlijden groter dan één op een miljoen jaar). Ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan het plaatsgebonden risico 10^{-6} . Het plaatsgebonden risico 10^{-6} is voor ruimtelijke besluiten vertaald naar grenswaarden en richtwaarden. De wetgeving is erop gericht om voor bestaande situaties geen personen in kwetsbare objecten (zoals woningen, scholen, ziekenhuizen en grote kantoren) en zo min mogelijk personen in beperkt kwetsbare objecten (zoals kleine kantoren en sportcomplexen) bloot te stellen aan een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-6} per jaar.

Nieuwe ontwikkelingen van kwetsbare objecten binnen de risicocontour van 10^{-6} per jaar zijn niet toegestaan. Nieuwe ontwikkelingen van beperkt kwetsbare objecten zijn ongewenst, maar wel toegestaan indien gemotiveerd kan worden waarom dit noodzakelijk is. Daarnaast dient aangetoond te worden dat afdoende maatregelen worden genomen om de risico's en de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken.

Groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat een bepaald aantal mensen overlijdt als direct gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De hoogte van het groepsrisico hangt af van:

- de kans op een ongeval;
- het effect van het ongeval;
- het aantal personen dat in de omgeving van de bron(inrichting of transportroute) verblijft;
- de mate waarin de personen in de omgeving beschermd zijn tegen de gevolgen van een ongeval.

Het groepsrisico kan worden weergegeven in een grafiek met op de horizontale as het aantal dodelijke slachtoffers en op de verticale as de kans per jaar op tenminste dat aantal slachtoffers. Het groepsrisico wordt bepaald binnen het zogenaamde invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Hoe meer personen in het invloedsgebied aanwezig zijn, hoe groter het aantal (potentiële) slachtoffers is, en hoe hoger het groepsrisico. Bij het opstellen van een bestemmingsplan, waarvan het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van een risicobron, geldt een verantwoordingsplicht.

4.13.2 Toetsingskader

De toetsingskaders uit het Bevi, het Bevt en het Bevb zijn vervat in de gemeentelijke beleidsvisie ten aanzien van externe veiligheid. In navolgende paragraaf is een beschrijving van dit toetsingskader opgenomen. Vervolgens wordt de van toepassing zijnde overige wet- en regelgeving beschreven.

Beleidsvisie externe veiligheid

De gemeente Bernheze beschikt over een beleidsvisie externe veiligheid (2008). Hierin wordt invulling gegeven aan de gemeentelijke omgang met externe veiligheid. Deze beleidsvisie bevat echter geen gebiedstypering of aanvullende voorwaarden, die gehanteerd dienen te worden bij de verantwoording van het groepsrisico.

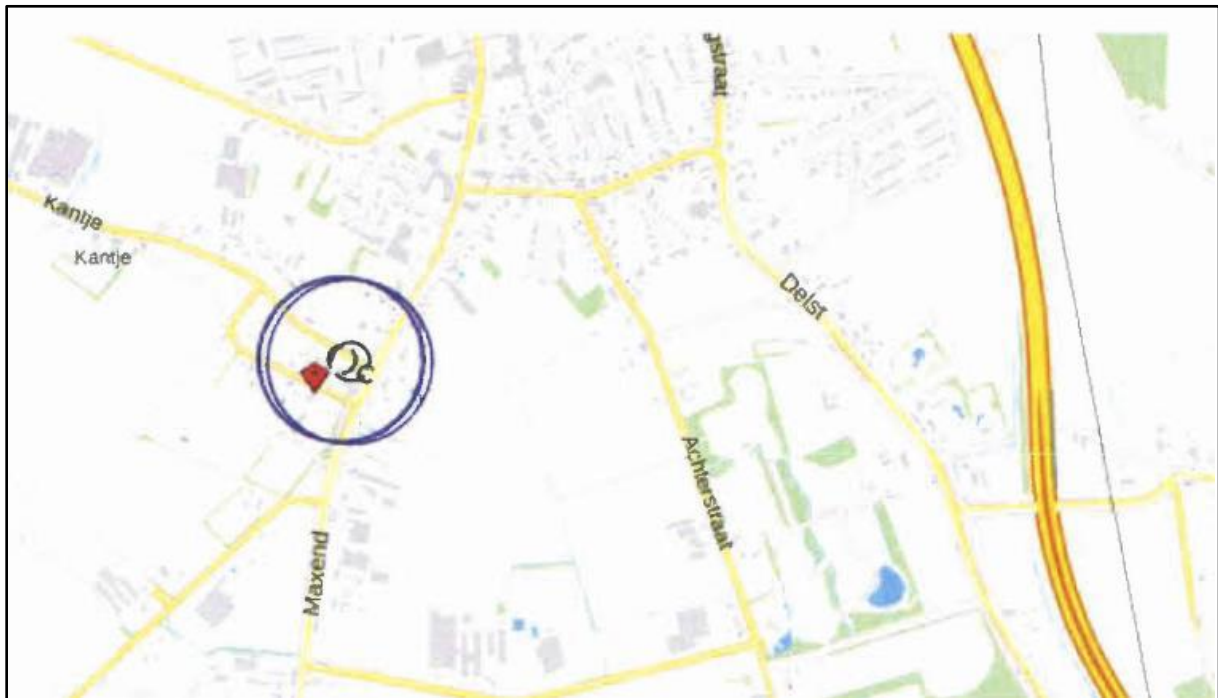
Overige wet- en regelgeving

Tot slot moet in het kader van een 'goede ruimtelijke ordening' (art. 3.1 Wro) ook getoetst aan eventueel van toepassing zijnde veiligheidsafstanden uit bijvoorbeeld het Activiteitenbesluit, effectafstanden uit de 'Circulaire effectafstanden LPG-tankstations', enz..



4.13.3 Verantwoording

In deze paragraaf wordt getoetst aan de beleidsvisie externe veiligheid van de gemeente Bernheze. In Afbeelding 17 is een uitsnede van de bijbehorende risicokaart opgenomen.



Afbeelding 17: Uitsnede risicokaart Beleidsvisie externe veiligheid

Bevi-inrichting

Op circa 50 meter afstand van het plangebied ligt het LPG – tankstation 'Servicestation Van Duijnhoven B.V. (Texaco)'. De vergunde jaardoorzet LPG voor dit tankstation is 500 tot 1.000 m³.

Plaatsgebonden risico

In tabel 1, in bijlage 1 van het Revi zijn de categoriale afstanden voor LPG-tankstations vastgelegd. Deze afstanden zijn afhankelijk van de doorzet van het tankstation. Aan de hand van de vergunde doorzet kunnen de volgende risicocontouren bepaald worden:

- een contour van 35 m rond het vulpunt;
- een contour van 25 m rond het ondergrondse LPG-reservoir;
- een contour van 15 m rond de afleverinstallatie.

Geen van deze contouren reikt over het plangebied.

Groepsrisico

In tabel 1, in bijlage 2 van het Revi is voor LPG-tankstations een invloedsgebied van 150 meter vastgelegd. Het invloedsgebied reikt derhalve gedeeltelijk over het plangebied. Het initiatief zal echter geen toename van het groepsrisico tot gevolg hebben. Binnen het invloedsgebied van de risicovolle inrichting is namelijk enkel de bestaande burgerwoning gelegen, die reeds als zodanig gebruikt mag worden. De kortste afstand tussen de beoogde ruimte-voor-ruimte kavels en de risicovolle inrichting bedraagt circa 160 meter. Er worden binnen het invloedsgebied dus geen nieuwe kwetsbare objecten opgericht. Een groepsrisicoverantwoording is op grond van artikel 12 van het Bevi derhalve niet noodzakelijk. Volledigheidshalve is echter wel een groepsrisicoverantwoording voor het scenario BLEVE in navolgende paragraaf opgenomen. Ook is op basis van artikel 12, lid 3, van het Bevi de veiligheidsregio om advies gevraagd. Dit advies is als Bijlage 7 aan deze toelichting toegevoegd.

Transportroute

In de omgeving van het plangebied liggen twee transportroutes van gevaarlijke stoffen.

Basisnetroute A50

Op circa 1,2 kilometer afstand ligt het Basisnet-wegtraject B80: Knp. Paalgraven – afrit 14 (Zeeland). Uit de 'Lijst wegvakken data tellingen & basisnet' van het RIVM (editie 2016) blijkt dat over dit traject gevaarlijke stoffen uit de categorie LF1, LF2, LT1, LT2 en GF3 worden vervoerd. Conform de 'Handreiking Risicoanalyse Transport' van het RIVM (editie 2017) is de maatgevende stof LT2, met een invloedsgebied van 880 meter. Het invloedsgebied van dit basisnet traject reikt derhalve niet over het plangebied.

Plaatselijke weg 'Maxend'

Uit de inventarisatie naar gevaarlijke stoffen die de ODBN in 2019 voor de gemeente Bernheze heeft uitgevoerd blijkt dat over de plaatselijke weg 'Maxend' gevaarlijke stoffen uit de categorie GF3 worden vervoerd. Stoffen uit deze categorie hebben een invloedsgebied van 355 meter. Het plangebied ligt op het dichtstbijzijnde punt, gemeten vanaf het midden van de weg, op circa 25 meter afstand van deze weg.

Aan de hand van de vuistregels van het HaRT (Handreiking risicoanalyse transport) is bepaald dat er voor deze plaatselijke weg geen plaatsgebonden risicocontour aanwezig is. Het invloedsgebied bedraagt 355 meter. Het invloedsgebied reikt dus geheel over het plangebied en het plangebied ligt binnen de 200 meter zone van de transportroute. Volgens artikel 8 van het Bevt zou het groepsrisico uitgebreid verantwoord moeten worden. Omdat het plan zorgt voor een geringe toename van het aantal personen binnen het invloedsgebied kan conform artikel 8, lid 2, sub b, van het Bevt echter worden volstaan met een beperkte verantwoording voor het scenario BLEVE. Deze is in de navolgende paragraaf opgenomen. Ook is op basis van artikel 9 van het Bevt de veiligheidsregio om advies gevraagd. Dit advies is als Bijlage 7 aan deze toelichting toegevoegd.

Buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van kracht geworden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. In de omgeving van het plangebied zijn geen buisleidingen gelegen die van invloed zijn op het initiatief.

4.13.4 Groepsrisicoverantwoording

Een BLEVE 'boiling liquid expanding vapour explosion' kan worden veroorzaakt wanneer door een brand de druk in een LPG-tank oploopt. Hierdoor verzwakt en bezwijkt de tankwand. Wanneer er LPG vrij komt wordt deze ontstoken en ontstaat een vuurbal gevolgd door een drukgolf. De gevolgen van een BLEVE zijn afhankelijk van de afstand tussen de incident en het kwetsbare object. Dit is nader beschreven in het advies van de veiligheidsregio (Bijlage 7).

In het kader van zelfredzaamheid in het scenario van een BLEVE is vluchten het beste handelingsperspectief. Dit betekent dat aanwezigen op tijd gealarmeerd en geïnstrueerd moeten worden en er voldoende vluchtwegen van de risicobron aflopend aanwezig moeten zijn. Het plangebied valt buiten het bereik van de WAS sirenes. Alarmering kan plaats vinden via social media en NL Alert. Via de Dintherseweg of het achterliggende open terrein kan van de risicobronnen afgevlucht worden. Daar er met de ontwikkeling geen functies worden gerealiseerd die specifiek bedoeld zijn voor verminderd zelfredzame personen wordt de zelfredzaamheid hiermee als voldoende beoordeeld.

In principe speelt het bestrijdbaarheidsvraagstuk bij een BLEVE geen rol. De bestrijding van het incident vindt plaats bij de bron, op ruime afstand van het plangebied. De bestrijdbaarheid bij aanwezigheid van tankwagens uitgerust conform het LPG convenant is goed. Dit geldt niet voor andere tankwagens gevuld met gas. Deze tanks kunnen na 12 minuten exploderen. Het is voor de brandweer niet mogelijk om binnen deze tijd een effectieve koeling op te zetten. De brandweer zal defensief optreden en zich richten op het ontruimen van de omgeving.

Het advies van de veiligheidsregio is om potentiële kopers/huurders te informeren over het aanwezig risico en handelingsperspectief. Zij kunnen deze informatie meewegen in het besluit om zich hier te



vestigen. Hiermee wordt in optimale vorm invulling gegeven aan het veiligheids- bewustzijn en het nemen van een eigen verantwoording door de burger. Hier zal gehoor aan worden gegeven.

4.13.5 Conclusie

Toetsing aan de voorwaarden van de beleidsvisie en de normen uit overige wet- en regelgeving geven geen belemmering voor het plan.

4.14 Technische infrastructuur

In of nabij het plangebied liggen geen planologisch relevante buisleidingen en lopen tevens geen relevante straalpaden (zoals te zien op de risicokaart in Afbeelding 17). Voordat er gebouwd wordt zal er een KLIC-melding gemaakt worden om relevante kabels en leidingen van het plangebied in beeld te brengen.

Binnen de gemeente Bernheze is één hoogspanningskabel gelegen, ten oosten van de A50. Het betreft een 150 kV hoogspanningsleiding. De afstand tussen het plangebied en deze hoogspanningskabel bedraagt circa 1,35 km. De hoogspanningsverbinding vormt derhalve geen risico voor de externe veiligheid binnen het plangebied.

4.15 Volksgezondheid

Gezondheidsrisico's zijn een optelsom van blootstelling, gevaar en impact. Bij blootstelling wordt er gekeken hoeveel ziekteverwerkers een persoon binnen moet krijgen om geïnfecteerd te raken of ziek te worden. Gevaren zijn er in diverse vormen, zoals biologisch (bijv. ziekteverwekkende bacteriën), chemisch (bijv. diergeneesmiddelen of bestrijdingsmiddelen) of fysisch (zoals elektriciteit of ter plaatse gewond raken). Impact staat voor de grootte van het effect dat veroorzaakt wordt.

Iedere veehouderij moet voldoen aan diverse wet- en regelgeving voor diverse milieuaspecten, zoals ammoniakuitstoot, geur, fijnstof, aanwezigheid en gebruik van gevaarlijke stoffen, aan- en afvoer van meststoffen, geluid, brandveiligheid, etc. Indien een veehouderij niet voldoet, zal een vergunning dus niet verleend worden. Er mag vanuit worden gegaan dat de grenswaarden die in de wet zijn opgenomen de volksgezondheid in voldoende mate beschermen.

4.15.1 Onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden

Op 7 juli 2016 is het onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO) gepubliceerd, dat in opdracht van de Ministeries van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en Economische Zaken (EZ), op advies van de Gezondheidsraad, was uitgevoerd. Uit dit onderzoek wordt duidelijk dat er sprake is van positieve en negatieve gezondheidseffecten ten gevolge van het wonen in de nabijheid van veehouderijen. Als positief wordt beschouwd dat mensen die rondom veehouderijen wonen minder astma en allergieën hebben. Voor melkvee- en varkenshouderijen zijn de effecten op de volksgezondheid naar de omgeving zeer beperkt vanwege de beperkte emissies van met name fijnstof. Bedrijven waar paarden of schapen gehouden worden zijn in de onderzoeken niet meegenomen.

Endotoxine in de (fijn)stof emissie uit intensieve veehouderijen is wel een relevante component gebleken voor luchtwegklachten. Dit resulteert in de volgende negatieve effecten:

- Een verhoging van het risico op pneumonie (longontsteking), met name in de nabijheid van pluimveehouderijen;
- Verhoogd voorkomen van luchtwegklachten en een verminderde longfunctie in relatie tot dichtheid van veehouderijbedrijven rond de woning, ongeacht het type bedrijf;
- Een verlaagde longfunctie na dagen en weken van verhoogde ammoniakconcentraties. De effecten worden waarschijnlijk niet door ammoniak zelf veroorzaakt maar zijn mogelijk het gevolg van omzetting in secundair fijnstof.

Het VGO onderzoek maakt duidelijk dat gezondheidseffecten worden veroorzaakt door de combinatie van emissies van fijnstof, aan stofdeeltjes gebonden endotoxine en ammoniak-secundair fijnstof uit de veehouderijen. Endotoxine wordt gezien als een goede indicator voor blootstelling van omwonenden



aan stoffen uit stallen die een negatieve invloed hebben op de luchtwegen. Derhalve wordt een maximale endotoxinewaarde van 30 EU/m³ geadviseerd. De emissie van stofdeeltjes met endotoxine is in zes veel voorkomende stalsystemen met vleesvarkens, leghennen en vleeskuikens gemeten. Met een verspreidingsmodel is berekend of de voorgestelde endotoxinewaarde van 30 EU/m³ werd overschreden. De onderzoekers concludeerden dat bij individuele pluimveestallen de geur en fijnstof norm niet kunnen voorkomen dat de door de Gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde, onder lokale omstandigheden, wordt overschreden.

Op 16 juni 2017 is het eerste vervolgonderzoek van dit VGO-onderzoek gepubliceerd. Dit rapport bevat een nadere analyse van de gegevens met krachtige statistische technieken wat de conclusies uit het hoofdonderzoek bevestigt en steviger onderbouwd. Er zijn sterke aanwijzingen dat (componenten van) fijnstof van geitenhouderijen mensen gevoeliger maken voor luchtweginfecties. Specifieke ziekteverwekkers afkomstig van dieren kunnen daarbij niet uitgesloten worden. Deze associatie is ook voor pluimveehouderijen gevonden, hetzij aanzienlijk zwakker. Uit luchtwegmetingen in de woonomgeving blijkt dat de concentratie endotoxinen in de lucht toeneemt naarmate de afstand tot een intensieve veehouderij kleiner wordt of de dichtheid toeneemt. Wat betreft fijnstof is de bijdrage van de veehouderij niet te onderscheiden van de bijdrage van vele andere bronnen, zoals verkeer en (buitenlandse) industrie.

In de eerste twee onderzoeken zijn de gezondheidsrisico's onderzocht aan de hand van gegevens uit huisartsenpraktijken over de periode 2007 t/m 2013. Op 1 september 2018 is het onderzoek 'Veehouderij en Gezondheid Omwonenden III' gepubliceerd. Hierin is de actualisering voor de jaren 2014 t/m 2016 gepubliceerd. Er is daarbij specifiek gekeken naar de associatie tussen diverse luchtwegaandoeningen en de nabijheid van geiten- en pluimveehouderijen. De associatie tussen het voorkomen van longontsteking en het wonen in de nabijheid van pluimveehouderijen zou namelijk mogelijk verklaard kunnen worden door de uitstoot van fijnstof en endotoxinen door deze bedrijven, al dan niet in combinatie met de al aanwezige achtergrondblootstelling. Deze veronderstelling lijkt voor geitenhouderijen echter minder voor de hand liggend, omdat de emissie van fijnstof en endotoxinen beperkt is.

Uit de onderzoeksresultaten van deze tweede vervolgstudie blijft dezelfde verhoging voor het aantal longontstekingen bij omwonenden van geitenhouderijen zichtbaar als in de jaren daarvoor. Voor legpluimveehouderijen kan deze verhoging niet (meer) statistisch significant worden aangetoond. Voor vleeskuikenbedrijven alleen in 2014, ondanks dat de emissie van fijnstof hier relatief gezien hoger is dan van legpluimveehouderijen. Conclusie uit deze vervolgstudie is dan ook dat er meer onderzoek zal moeten plaats vinden naar de oorzaak van de associatie tussen longontsteking en het wonen in de nabijheid van geitenhouderijen.

4.15.2 Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid

Naar aanleiding van het eerste VGO-onderzoek wordt momenteel door het Rijk, op advies van de Gezondheidsraad, een landelijk toetsingskader ontwikkeld voor endotoxine. In afwachting hierop is door het ondersteuningsteam van bestuurders van gemeenten in Brabant in 2016 de notitie 'Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid: endotoxine toetsingskader 1.0' opgesteld. Aan de hand van deze notitie kan het risico van de verspreiding van endotoxinen van uitbreidende veehouderijen beoordeeld worden. Gemeenten en provincie willen uit voorzorg voorkomen dat door lopende en nieuwe aanvragen de endotoxine advieswaarde van de Gezondheidsraad wordt overschreden. Daar waar de advieswaarde al wordt overschreden willen ze voorkomen dat de overschrijding toeneemt. Een standstil van de emissie fijnstof-endotoxine is dus gewenst. Bij voorkeur wordt er een reductie van de emissie bereikt.

In mei 2018 is de notitie geactualiseerd in 'Handreiking veehouderij en volksgezondheid 2.0'. Deze notitie bevat een praktisch stappenplan om te beoordelen of nadere advisering vanuit de GGD wenselijk is. Dit stappenplan moet bij de ontwikkeling van een veehouderij worden toegepast, maar kan omgekeerd ook worden doorlopen om na te gaan of er ten aanzien van het initiatief mogelijk knelpunten worden gevonden.



1. *Endotoxine: wordt ter plaatse van het plangebied voldaan aan de endotoxine richtafstanden conform het endotoxine toetsingskader 1.0?*

In het endotoxine toetsingskader 1.0 zijn formules afgeleid uit het rapport van Erbrink (2016) om de relatie bronsterkte fijnstof en aan te houden afstand om te voldoen aan de door de Gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde van 30 EU/m³ te kunnen berekenen zijn voor vleeskuikens, legkippen en vleesvarkens. Omgekeerd kan met deze formules voor de ontwikkeling van een gevoelig object worden berekend of ter plaatse voldaan wordt aan de adviesgrenswaarde van 30 EU/m³. De formules luiden als volgt:

Varkenshouderij

$$Y = P1 * \ln(x) - P2$$

$$P1 = 60,0608184$$

$$P2 = 231,712643$$

$$X = PM_{10} \text{ emissie (kg/jaar)}$$

$$Y = \text{afstand (m)}$$

Vleeskuikens

$$Y = P1 * x^{p2}$$

$$P1 = 6,46065585$$

$$P2 = 0,49242746$$

$$X = PM_{10} \text{ emissie (kg/jaar)}$$

$$Y = \text{afstand (m)}$$

Legkippen

$$Y = P1 * x^{p2}$$

$$P1 = 14,1291356$$

$$P2 = 0,315114337$$

$$X = PM_{10} \text{ emissie (kg/jaar)}$$

$$Y = \text{afstand (m)}$$

Aan de hand van de fijnstofemissie PM₁₀ van de dichtstbijzijnde veehouderijen kan met deze formules worden berekend op welke afstand voldaan wordt aan de adviesgrenswaarde. Vanuit een worst-case benadering wordt de endotoxine contour per totaal bedrijf bepaald en vervolgens rondom het gehele bouwvlak gelegd, zie Afbeelding 18. De endotoxine contouren zijn gebaseerd op de volgende gegevens:

- Dintherseweg 8 (varkenshouderij, fijnstofemissie 210,617 kg/j) → (76 m)
- Kantje 38 (varkenshouderij, fijnstofemissie 254,222 kg/j) → (81 m)
- Kantje 42 (vleeskuikenhouderij, fijnstofemissie 1.247,000 kg/j) → (216 m)
- Maxend 73 (vleeskuikenhouderij, fijnstofemissie 653,385 kg/j) → (157 m)
- Molenhoeve 9a (varkenshouderij, fijnstofemissie 598,538 kg/j) → (106 m)

Uit Afbeelding 18 kan worden opgemaakt dat het plangebied buiten de endotoxine contouren van omliggende veehouderijen is gelegen.





Afbeelding 18: Endotoxine contouren omliggende intensieve veehouderijen

2. *Emissies: leidt de ontwikkeling tot een toename in de emissie van geur, fijnstof en/of ammoniak?*
Nee, het initiatief leidt zelfs tot een afname in de emissie van geur, fijnstof en/of ammoniak, daar een (voormalige) agrarische bedrijfslocatie wordt gesaneerd.
3. *Geur: voldoet het woon- en leefklimaat ter plaatse aan het wettelijk kader?*
Uit het geuronderzoek in Bijlage 5 blijkt dat het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur ter plaatse van het plangebied voldoet aan het wettelijk kader. De voorgrondbelasting van de meest bepalende veehouderij in de omgeving (Molenhoeve 9a) op het plangebied bedraagt maximaal $4,765 \text{ OU}_e/\text{m}^3$. De achtergrondbelasting op het plangebied bedraagt maximaal $10,11 \text{ OU}_e/\text{m}^3$. Het plangebied is gelegen in het buitengebied. Er wordt dus voldaan aan de wettelijk voorgeschreven maxima van $10 \text{ OU}_e/\text{m}^3$ voor de voorgrondbelasting en $20 \text{ OU}_e/\text{m}^3$ voor de achtergrondbelasting.

De dichtstbijzijnde veehouderij waar dieren worden gehouden waarvoor bij ministeriële regeling geen geuremissiefactoren zijn vastgesteld is gelegen op 223 meter van het plangebied. Er wordt dus ruimschoots voldaan aan de minimaal vereiste vaste afstand van 50 meter ten opzichte van het bedrijf.
4. *Geur: voldoet het woon- en leefklimaat ter plaatse aan de gezondheidkundige advieswaarde?*
De gezondheidkundige advieswaarde is gebaseerd op het onderzoeksrapport 'Geurhinder van veehouderij nader onderzocht: meer hinder dan Handreiking Wgv doet vermoeden?' (Geelen et al. 2015). Uit dit onderzoek blijkt dat respondenten meer geurhinder ervaren dan op basis van de

Handreiking Wgv wordt verwacht. Uitgaande van een acceptabel geurhinderniveau staat een percentage geurgehinderden van 20% in het buitengebied en 12% in de bebouwde kom conform dit onderzoek gelijk aan een cumulatieve geurbelasting van respectievelijk 10,3 OU_E/m³ en 4,7 OU_E/m³. Zoals gezegd is het plangebied gelegen in het buitengebied en bedraagt de achtergrondbelasting op het plangebied maximaal 10,11 OU_E/m³. Er wordt dus tevens voldaan aan de gezondheidkundige advieswaarde.

5. *Zijn er binnen 100 meter van het plangebied zowel een varkenshouderij als een pluimveehouderij gelegen?*

De dichtstbijzijnde veehouderij ten opzichte van het plangebied is gelegen op een afstand van 223 meter en betreft een paardenhouderij. Er zijn binnen een afstand van 100 meter van het plangebied dus niet zowel een varkenshouderij als een pluimveehouderij gelegen.

6. *Is de afstand tussen het plangebied en veehouderijen in de omgeving minder dan:*

1. *2 km in geval van een geitenhouderij;*

Nee, binnen een afstand van 2 km van het plangebied zijn geen geitenhouderijen gelegen.

2. *1 km in geval van een pluimveehouderij;*

Ja, binnen een afstand van 1 km van het plangebied zijn drie pluimveehouderijen gelegen, te weten aan het Maxend 73 op een afstand van 420 m, aan het Kantje 42 op een afstand van 640 m en aan de Dintherseweg 23 op een afstand van 950 m.

3. *250 meter in geval van een overige veehouderij?*

Zoals gezegd is de dichtstbijzijnde veehouderij ten opzichte van het plangebied gelegen op 223 m. Dit betreft een paardenhouderij. In het kader van de volksgezondheid worden paarden over het algemeen niet als een risicofactor beschouwd. De dichtstbijzijnde veehouder, niet zijnde een paardenhouderij, betreft de varkenshouderij aan de Molenhoeve 9a. Deze is gelegen op een afstand van 319 m.

7. *Is er in de omgeving sprake van mest be- of verwerking?*

Nee

8. *Is er bij omwonenden sprake van ongerustheid over de volksgezondheid?*

Nee, uit het gebied is er geen ongerustheid over de volksgezondheid bekend.

Uit de toetsing aan het stappenplan blijkt dat alle vragen negatief beantwoord kunnen worden, behalve de vraag of er binnen 1 km van het plangebied pluimveehouderijen zijn gelegen. Op basis van het 'Endotoxine toetsingskader 1.0' kan worden beoordeeld of sprake is van een verhoogd volksgezondheidsrisico ten aanzien van varkenshouderijen en pluimveehouderijen. Het plangebied ligt buiten de richtafstanden die aangehouden moeten worden rondom de varkens- en pluimveehouderijen in de omgeving. Er is geen sprake van een verhoogd volksgezondheidsrisico. Een advies van de GGD is daarom niet nodig.



5. Juridische planbeschrijving

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op de juridische regeling van dit bestemmingsplan.

5.1 Juridische achtergrond

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) verplicht gemeenten bestemmingsplannen op te stellen. In de Wro en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is nader uitgewerkt uit welke onderdelen een bestemmingsplan (ook: wijzigingsplan) in ieder geval moet bestaan. Het gaat om een verbeelding met planregels en een toelichting daarop. Daarnaast biedt zowel de Wro als het Bro opties voor een nadere juridische inrichting van een bestemmingsplan. Hierbij moet worden gedacht aan de toepassing van afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden en het toepassen van nadere eisen. Uitgangspunt is dat het bestemmingsplan moet voorzien in een passende regeling voor de komende tien jaar. Dat is in principe de geldigheidsduur van een bestemmingsplan.

Het juridisch bindende onderdeel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en regels. De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden en gebouwen en bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers bindende onderdeel van het bestemmingsplan.

Bij bestemmingsplannen gaat het om de belangen van burgers en bedrijven. Zij dienen zich snel en op eenvoudige wijze een juist beeld te kunnen vormen van de planologische mogelijkheden en beperkingen op één of meerdere locatie(s). Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. Hierbij kan gedacht worden aan degenen die betrokken zijn bij de planvoorbereiding, de planbeoordeling en het monitoren van beleid.

De SVBP maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zo ook voor de regels. Voor bestemmingsplannen, zoals voorliggend plan, is het verplicht de regels van de SVBP te volgen.

5.2 Toelichting verbeelding

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangewezen en begrensd. Op de verbeelding zijn de volgende bestemmingen en aanduidingen opgenomen:

- Enkelbestemming 'Agrarisch';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' (gedeeltelijk);
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3' (gedeeltelijk);
- Dubbelbestemming 'Waterstaat – Beschermingszone waterberging' (gedeeltelijk);
- Bouwvlak;
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van groen – landschappelijke inpassing';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van wonen – ruimte voor ruimte';
- Functieaanduiding 'wonen';
- Gebiedsaanduiding 'veiligheidszone – lpg' (gedeeltelijk);
- Gebiedsaanduiding 'wetgevingszone – woonwerkontwikkelingsgebied'.

Voor de benaming van de bestemmingen en aanduidingen is aangesloten bij het moederplan 'Buitengebied Bernheze', aldus vastgesteld op 10-09-2014. Voor het overige wordt aangesloten bij het SVBP.

5.3 Toelichting regels

De regels behorende bij voorliggend bestemmingsplan bestaan uit inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels.



Dit bestemmingsplan betreft een herziening van het moederplan 'Buitengebied Bernheze'. Voor de inhoud van de regels is zoveel mogelijk aangesloten bij de regels van het moederplan. Wijziging ten opzichte van het moederplan is dat middels een voorwaardelijke verplichting de aanleg en instandhouding van de landschappelijke inpassing en sloop van de voormalige agrarische bedrijfsbebouwing wordt verzekerd.



6. Uitvoerbaarheid

In dit hoofdstuk wordt de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan beschreven.

6.1 Financiële uitvoerbaarheid

De voorgestane ontwikkeling aan het Klein Kantje 5 en Dintherseweg ong. te Nistelrode betreft een particulier initiatief. De met de ontwikkeling gepaard gaande kosten worden dan ook gedragen door de desbetreffende particuliere initiatiefnemer. Hiermee is de financiële haalbaarheid voor de gemeente gegarandeerd. Dit plan heeft geen financiële consequenties voor de gemeente. Dit wordt vastgelegd in een anterieure overeenkomst, waarbij de eventuele planschade voor rekening komt voor de initiatiefnemer. De economische uitvoerbaarheid is hiermee voldoende aangetoond.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel aan te tonen dat het plan maatschappelijk draagvlak heeft. In dat kader is de gelegenheid tot inspraak geboden.

6.2.1 Vooroverleg

In het kader van artikel 3.1.1 Bro is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners, provincie Noord-Brabant en waterschap Aa en Maas.

- Op 10 oktober 2019 is een vooroverlegreactie van de provincie Noord-Brabant binnengekomen. In principe kan worden ingestemd met de ontwikkeling. Er dient echter een bewijsstukkendossier voor de verkregen ruimte-voor-ruimte titels bij de Ontwikkelingsmaatschappij Ruimte voor Ruimte worden overlegd. Uiterlijk voor de vaststelling van het bestemmingsplan zal het bewijsstukkendossier voor aankoop van de ruimte-voor-ruimte titels worden overlegd.
- Op 15 september 2019 is een vooroverlegreactie van waterschap Aa en Maas binnengekomen. Zij hebben één tekstuele opmerking en merken op dat de beschermingszone van de A-watgang aan de noordzijde van het plangebied niet is meegenomen. Deze opmerkingen zijn verwerkt in de toelichting, regels en verbeelding.

Volledigheidshalve zijn de vooroverlegreacties van het waterschap en de provincie als bijlage aan deze toelichting toegevoegd.

6.2.2 Zienswijzen en beroep

De vaststellingsprocedure van het bestemmingsplan vindt plaats volgens artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Het ontwerpbestemmingsplan wordt in dit kader ter visie gelegd gedurende een periode van zes weken. Gedurende deze periode wordt een ieder in de gelegenheid gesteld zijn zienswijzen kenbaar te maken tegen het plan. De eventueel ingebrachte zienswijzen worden behandeld in de zienswijzennota. De eventuele wijzigingen t.o.v. het ontwerp zullen hierin worden verwoord.

Na vaststelling wordt het bestemmingsplan voor de tweede maal zes weken ter visie gelegd. Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden tegen het vaststellingsbesluit beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Tevens kan er beroep worden ingesteld tegen de eventueel gewijzigde onderdelen. Indien geen beroep wordt ingesteld, is het plan na deze beroepstermijn onherroepelijk en treedt het plan in werking.

Gezien een ieder de mogelijkheid heeft om te reageren op het bestemmingsplan middels het kenbaar maken van zienswijzen, wordt na afloop van de hierboven beschreven procedure het plan als maatschappelijk uitvoerbaar beschouwd.



7. Bijlagen

Bijlage 1: Stedenbouwkundig en landschappelijk inpassingsplan Klein Kantje 5 en Dintherseweg ong. te Nistelrode

Bijlage 2: Quickscan flora- en fauna Ecoresult

Bijlage 3: Beplantingslijst

Bijlage 4: Verkennend bodemonderzoek Moerdijk Bodemsanering

Bijlage 5: Geuronderzoek

Bijlage 6: Akoestisch onderzoek K+ Adviesgroep

Bijlage 7: Advies veiligheidsregio

Bijlage 8: Vooroverlegreactie provincie Noord-Brabant

Bijlage 9: Vooroverlegreactie waterschap Aa en Maas





www.ontwerp-planologie.nl